

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“:

за въ Княжество 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенскитѣ раз-
носки 30 лева.

ЗА ВСѢКАВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до „Държавенъ Вѣстникъ“, се испраща
до администрацията му.

Год. IX.

СОФИЯ, вторникъ 3 мартъ 1887 год.

Брой 25.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

№ 10.

НИЙ РЕГЕНТИТЪ НА БЪЛГАРИЯ,

Споредъ предложението на господина Мини-
стра на Народното Просвѣщение, представено
намъ съ доклада му отъ 17 февруарий 1887
год. подъ № 1004,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Отъ параграфа подъ название „расходъ
отъ сключени бюджети“ (гл. XII § 51), пред-
виденъ въ тазгодишния бюджетъ на Министер-
ството на Народното Просвѣщение, да се ис-
платятъ 107 лева и 10 ст. на Държавната Пе-
чатница, които има да се дължатъ отъ Софий-
ската дѣвическа гимназия, за разни поръчки
отъ 1885 год.

II. Исполнението на настоящия указъ се
възлага на господина Министра на Народното
Просвѣщение.

Издаденъ въ столица София на 20 февруарий
1887 година.

На първообразното съ собственитѣ рѣчи на
Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.

Подполковникъ Муткуровъ.

Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България,
№ 1004.

Софийската дѣвическа гимназия за разни по-
ръчки презъ 1885 год., има да дължи на Дър-

жавната Печатница 107 лева и 10 ст., които
поради късното пристигане на смѣткитѣ, не е
имало възможность да се исплатятъ преди окон-
чателното сключване на бюджета за споменж-
тата година. Така щото този дългъ, като е
останхлъ неисплатенъ въ казания срокъ, слѣдва
да се исплати, възъ основание на чл. 95 отъ
„закона за отчетността по бюджета“, отъ па-
раграфа подъ название „расходъ за смѣтка на
сключени бюджети“ (гл. XII § 51), който е
предвиденъ въ тазгодишния бюджетъ на повѣ-
ренното ми Министерство.

Като докладвамъ за това на г-да Регентитѣ,
имамъ честь да ги помоля, чрезъ подписва-
нието на тукъ приложения указъ, да благово-
лятъ и разрѣшятъ, щото дължимото се коли-
чество на Държавната Печатница отъ Софий-
ската дѣвическа гимназия, да се исплати отъ
споменжтия параграфъ за смѣтка на гл. II § 12
по бюджета за 1885 г., при ликвидиранieto,
на който е останхлъ по голѣмъ остатъкъ отъ
14,000 лева.

София, 17 февруарий 1887 год.

Смѣъ вашъ вѣренъ служителъ,

Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

УКАЗЪ

№ 12.

НИЙ РЕГЕНТИТЪ НА БЪЛГАРИЯ,

Споредъ предложението на господина Мини-
стра на Нар. Просвѣщение отъ 17 февруарий
1887 год. подъ № 1006,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Дневнитѣ пари на членътъ отъ Ломската
окръжна постоянна коммиссия, Илия Добриновъ,
който е земалъ участие въ учебната сессия при
тая коммиссия презъ 1885 год., въ размѣръ

24 лева, да се исплати отъ параграфа за „расхода отъ сключени бюджети“, по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение и за смѣтка на гл. XIII § 56 отъ бюджета на сѣщото Министерство за 1885 г.

II. Исполнението на настоящия указъ се възлага на господина Министра на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ столица София на 17 февруарий 1887 год.

На първообразното съ собственнитѣ рѣчь на Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България, № 1006.

Възъ основание на чл. 141 отъ „закона за общественитѣ и частни училища“, презъ 1885 година, се свикахъ за първъ пътъ учебнитѣ сесии при окръжнитѣ съвѣти на засѣдания, които продължаватъ, споредъ чл. 143 отъ сѣщия законъ, отъ 1 до 15 юлий. Пхтни и дневни пари на членовѣтѣ, които сж зимали дѣйстви-телно участие въ засѣданията на тѣзи сесии, сж отпущнхти, съгласно рѣшението на Министерския Съвѣтъ и указъ подъ № 87, отъ 22 юлий 1885 год., отъ запазения фондъ по бюджета на Министерството на Народното Просвѣщение (гл. XIII § 56) за сѣщата година, тѣй като въ бюджетитѣ на окръжнитѣ съвѣти не е имало предвиденъ кредитъ за такива разности. Така щото на всичкитѣ членове отъ учебнитѣ сесии се е заплащало отъ кредита въ размѣръ 25,000 лева, който е разрѣшенъ съ споменж-тия указъ отъ запазения фондъ. Но единъ отъ членовѣтѣ на Ломската учебна сесия, именно Илия Добриновъ, като отсхтствувалъ, когато се исплащали пхтнитѣ и дневни пара на другитѣ членове, то слѣдуюмѣтъ се нему 24 лева, както съобщава окръжния управитель, били повърнати въ ковчежничеството на възстановлението кредита и получената срещу тѣхъ квитанция била приложена при другитѣ документи за оправдание на расхода, отпущнхтъ за тая цѣль на името на управителя. По тази причина споменжтото лице, като не е получило паритѣ си, обѣрижло се е къмъ Ломската постоянна комиссия, а

тази послѣдната посредствомъ окръжния управитель ходатайствува за тѣхното отпущание.

Като докладвамъ за това на Гг Регентитѣ, имамъ честь да ги помоля да благоволятъ и разрѣшхтъ, щото споменжтитѣ 24 лева дневни пари на Илия Добриновъ да се исплатятъ, съгласно чл. 95 отъ „закона за отчетността по бюджета“, отъ параграфа подъ название „расходъ отъ сключени бюджети“ (гл. XII § 51) предвиденъ въ тазгодишния бюджетъ на повѣренното ми Министерство за смѣтка на гл. XIII § 56 по бюджета на сѣщото Министерство презъ 1885 год.

Ако това мое предложение се одобрява, най-покорно моля да подпишете тукъ приложения указъ.

София, 17 февруарий 1887 г.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

УКАЗЪ

№ 13.

НИЙ РЕГЕНТИТѣ НА БЪЛГАРИЯ,

Споредъ предложението на господина Министра на Народното Просвѣщение, представено намъ съ доклада му отъ 18 февруарий 1887 год. подъ № 1044, и съгласно протокола на Министерския Съвѣтъ подъ № 9,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Отъ запазения фондъ по минжлогодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение (гл. XIII § 48), да се пренесхтъ 24 лева и 05 ст. за попълняване на гл. I § 3 отъ сѣщия бюджетъ.

II. Настоящия указъ заедно съ доклада, да се внесе, съгласно чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“, на одобрение въ най-блиската сесия на Народното Събрание.

III. Исполнението на настоящия указъ се възлага на господина Министра на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ столица София на 18 февруарий 1887 година.

На първообразното съ собственнитѣ рѣчь на Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България,

№ 1044.

Тѣй като кредита въ гл. I § 3 по минжло-годинния бюджетъ на повѣренното ми Министерство е привършенъ, а за смѣтка на него има да се исплаща единъ расходъ отъ 24 л. и 05 ст., който нѣма възможность да се исплати, ако не се попълни, то Министерството, съгласно чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“, взема съгласието на господина Финансовия Министръ и одобрението на Министерския Съвѣтъ, исказано отъ протокола му подъ № 9, щото споменхтия параграфъ да се усили съ 24 лева и 05 ст., като се пренесжтъ отъ запазенія фондъ по минжлогодишния бюджетъ (гл. XIII § 48).

Впоследствие на това имамъ честь да помоля Гг. Регентитѣ да благоволятъ и разрѣшижтъ, чрезъ подписването на тукъ приложениа указъ, да стане това попълняване.

София, 18 февруарий 1887 г.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

УКАЗЪ

№ 14.

НИЙ РЕГЕНТИТѢ НА БЪЛГАРИЯ,

Споредъ предложението на господина Министра на Народното Просвѣщение, представено намъ съ доклада му отъ 18 февруарий 1887 г. подъ № 1045, и съгласно протокола на Министерския Съвѣтъ подъ № 9,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Отъ гл. XIII § 48 по миналогодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение и отъ гл. XXIII § 79 по прибавлението къмъ този бюджетъ да се пренесжтъ по десетъ хиляди (10000) лева за попълнение на гл. X § 38 (купувание материали и проч. на Държавната Печатница) по сжщия бюджетъ.

II. Този преносъ да се даде въ распореждане на Финансовото Министерство, тѣй като отъ 1 юлий 1886 год. Държавната Печатница е преминжала подъ негово вѣдомство.

III. Настоящия указъ заедно съ доклада да се внесе на одобрение, съгласно чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“, въ най-близката сесия на Народното Събрание.

IV. Исполнението на настоящия указъ се възлага на господина Министра на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ столица София на 18 февруарий 1887 година.

На първообразното съ собственитѣ рѣчѣ на Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.

Подполковникъ Мутнуровъ.

Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение,

Т. Иванчовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България,

№ 1045.

Презъ минжлата година отъ страна на Финансовото Министерство и Правосъдието били поржчани толкова много книжя за учрежденията въ Южна България, щото Държавната Печатница, която ги е приготвявала, била принудена около края на годината да прави значителни покупки на материали въ странство. Това нѣщо е принудило печатницата не само да израсходва цѣлия си кредитъ, който е предвиденъ за купувание материали и проч. въ гл. X § 38 по минжлогодишния бюджетъ на повѣренното ми Министерство, но и да остане длѣжна на разни кредитори около 20000 лева въ злато, които немогжтъ се исплати друго яче, освѣнь ако този параграфъ се усили съ преносъ отъ запазенія фондъ.

Като съобщавамъ това на Гг. Регентитѣ, имамъ честь да ги помоля да благоволятъ и разрѣшижтъ, чрезъ подписването на тукъ приложениа указъ, щото гл. X § 38 по минжлогодишния бюджетъ на повѣренното ми Министерството, да се попълни съ 20000 лева, половината отъ които да се вземжтъ и пренесжтъ отъ запазенія фондъ на сжщия бюджетъ (гл. XIII § 48), а другата половина отъ запазенія фондъ по прибавлението къмъ него (гл. XXIII § 79), като се даджтъ въ распорежданието на Финансовото Министерство, подъ вѣдомството на което се намира Държавната Печатница, отъ 1 юлий м. г. За този преносъ, съгласно чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“, е вземено съгласието на г-на Финансовия Министръ и Министерския Съвѣтъ го е одобрилъ съ протокола си подъ № 9.

София, 18 февруарий 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Министръ на Народното Просвѣщение,

Т. Иванчовъ.

Съ приказъ под № 57 отъ 13 февруарий т. г., прекратява се отъ 1 сѣщия мѣсець стипендията на ученика отъ II-кл. на Пловдивската реална гимназия, Сюлюманъ Сюлюмановъ и полустипендиитъ на Т. Пенева и Ив. Стамболова, ученици отъ VI-кл. на сѣщата гимназия, понеже сѣ напустнали училището.

Съ приказъ под № 58 отъ сѣща дата, на ученика отъ IV-кл. на Габровската реална гимназия Иванъ Стояновъ отпуска се отъ 1 мартъ т. г., полвинъ стипендия.

Съ приказъ под № 60 отъ 14 февруарий т. г., разрѣшава се на държавния стипендиантъ В. Кънчева, студентъ въ Мюнхенската политехника, да се премѣсти въ Кралевската Вюртембергска политехника въ Шутгартъ.

Съ приказъ под № 61 отъ сѣща дата, уволнява се отъ 14 февруарий т. г., Т. Странски и. д. първостепененъ учителъ при Сливненското петокласно училище, понеже си е далъ оставката.

Съ приказъ под № 62 отъ сѣща дата, уволнява се отъ 14 февруарий т. г., Н. Максимовъ и. д. първостепененъ учителъ при Сливненското V-кл. училище, а отъ сѣщата дата, назначава се Г. Кърджиевъ, на длъжността и. д. второстепененъ учителъ при сѣщото училище.

Съ приказъ под № 63 отъ 16 февруарий т. г., на ученика отъ VI-кл. на Пловдивската реална гимназия, Цв. Павловъ, отпуска се отъ 15 с. м. полвинъ стипендия.

Съ приказъ под № 64 отъ сѣща дата, на стипендианта отъ фондъ Керемекчиевъ „Народно Образование“, Иванъ А. Георговъ, студентъ въ Иенския университетъ, отпуска се отъ суммитъ на сѣщия фондъ 87 лева златни за исплащане такситъ за училищно право, за презъ второто полугодие на настоящата учебна година.

Съ приказъ под № 65 отъ 17 февруарий т. г., уволняватъ се отъ 6 с. м. волнонаемнитъ учители при Пловдивската реална гимназия, Ив. Траяновъ и А. Кожухаровъ, понеже сѣ зети въ войската, и назначава се отъ 14 с. м. Ив. Петканчинъ за волнонаеменъ учителъ при сѣщата гимназия съ 2400 лева годишна заплата.

Съ приказъ под № 66 отъ сѣща дата, уволнява се отъ 1 мартъ, волнонаемната учителка при Пловдивската дѣвическа гимназия, Еф. Иванова, и назначава се отъ сѣщата дата: 1) наставницата при Софийския дѣвическа пансионъ, Стоянка Илиева, за волнонаемна

учителка при Пловдивската дѣвическа гимназия съ 2400 л. годишна заплата, и 2) А. Говедарова за помощница при сѣщия пансионъ съ предвидената въ бюджета за тая длъжностъ заплата.

Съ приказъ под № 67 отъ 17 февруарий т. г., назначава се отъ 10-й того Димитръ Димитровъ за волнонаеменъ учителъ при Пловдивската реална гимназия съ 2400 л. годишна заплата.

Съ приказъ под № 69 отъ сѣща дата, отнематъ се отъ 7 февруарий т. г., стипендиитъ на Ив. Георгиевъ и Енчо Пенчевъ, ученици въ V-кл. на Сливненското V-кл. училище.

Съ приказъ под № 70 отъ сѣща дата, отпуска се отъ гл. V § 21 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Просвѣщението 50 лева златни на държавния стипендиантъ Луканъ Хашновъ, студентъ въ Виенската политехника за исплащане такситъ за училищно право, за презъ втория семестръ отъ настоящата учебна година.

Съ приказъ под № 71 отъ 18 февруарий т. г., уволнява се отъ 1 мартъ, и. д. третостепенния учителъ при Свищовското търговско училище, Ив. Бояджиевъ, понеже е зетъ въ войската, а отъ сѣщата дата, назначава се Златанъ Драгановъ за волнонаеменъ учителъ при сѣщото училище съ 2400 лева годишна заплата.

Съ приказъ под № 72 отъ сѣща дата, отпуска се отъ гл. V § 21 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Просвѣщението по 50 лева златни на държавнитъ стипендианти: Юрданъ Милановъ и Христо Ковачевский, студенти по архитектурата въ Виенската политехника, за исплащанieto такситъ за училищно право за презъ второто полугодие отъ настоящата учебна година.

Съ приказъ под № 73 отъ сѣща дата, прекратява се отъ 10 февруарий т. г., полустипендията на ученика отъ V-кл. при Софийската класическа гимназия, Демостенъ Парамановъ, понеже отъ тая дата напустналъ училището.

По Министерството на Вжтрѣшнитъ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 75.

НИЙ РЕГЕНТИТЪ НА БЪЛГАРИЯ,

По предложението на г-на Министра на Вжтрѣшнитъ Дѣла, направено съ докладъ му отъ 21 февруарий т. г. под № 554, и съгласно мнѣнието на Министерския Сѣвътъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се взематъ отъ запазенія фондъ по бюджета на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла, за текущата 1887 год. двадесетъ и двѣ (22,000) хиляди лева, които г-нъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла да има на разположение, въ случай на появление епидемията холера въ не-коя отъ съседнитѣ държави, и стане нужда за взимание профилактически мѣрки, за прѣдвардване страната.

II. Настоящия указъ и докладъ да се внесжтъ въ най-близката сессия на Народното Сѣбрание за одобрение, съгласно чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“.

III. Исполнението на настоящия указъ възлагаме г-ну Министру на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ столица София на 24 февруарий 1887 година.

На първообразното съ собственитѣ рѣчѣ на Регентитѣ написамъ :

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла,
В. Радославовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България,

№ 554.

Предъ видъ на епидемическата болѣсть холера, която, съ появлението си въ близосѣднитѣ държави, заплашва и страната ни, като се пропусна даже нейното внасяние чрезъ градинари идущи отъ Австро-Венгрия и можа да повърлува нѣколко денье въ селото Добридѣлъ, Търновско окръжие. Благодарение на дѣятелността и мѣрkitѣ взети на врѣме отъ общитѣ и мѣстни санитарни агенти, злото не само че се ограничи, нѣ даже и прекрати, тѣй щото за сега страната се намира избавена отъ тая опасность.

Като се вземе въ съображение, че съ започванието на пролѣтъта, въпросната епидемия могла би и пакъ изново да се пренесе, неизбѣжно нужно е да се обърне голѣмо внимание на профилактическитѣ мѣрки, прѣпоръчани отъ науката, за точното приспособление на които едно отъ най-първитѣ условия е, щото административната санитарна власть да разполага съ срѣдства.

За постигание на тая цѣль необходимо е да се отпуснатъ двадесетъ и двѣ хиляди лева, които въврѣнното ми Министерство да има на

разположение вслучай, че нуждата, за която се изисква, се окаже. Нѣ тѣй като по бюджета на повѣренното ми Министерство за настоящата година нѣма предвиденъ кредитъ за подобна цѣль, то, на основание чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“ и съгласно мнѣнието на Министерския Сѣвътъ, честь имамъ да Ви помоля, г-да Регенти, да разрѣшите да се отдѣлятъ отъ запазенія фондъ по бюджета за тек. 1887 година на повѣренното ми Министерство двадесетъ и двѣ (22,000) хиляди лева, за горѣпоменжтата цѣль.

Ако одобрявате това мое предложение, моля да благоволите и подпишете приложения тукъ указъ.

София, 21 февруарий 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служител,
Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла,

В. Радославовъ.

Съ указъ подъ № 61 отъ 21 февруарий т. г., отчислява се отъ длѣжностъ Свищовския градско-общински кметъ, Николай Станчевъ.

Съ указъ подъ № 62 отъ 23 февруарий т. г., утвърждава се въ длѣжността втори помощникъ-предсѣдателя на С.-Загорската градско-общинска коммисия, избрания отъ сжщата коммисия членъ Ст. Митовъ.

Съ указъ подъ № 63 отъ сжща дата, утвърждава се рѣшението на Варненския градско-общински сѣвътъ, отъ 5 февруарий, протоколъ № 15, за налаганието на Варненската градска община извънреденъ, непредвиденъ въ закона, налогъ, поставенъ въ приходната часть на бюджета на сжщата градска община, за текущата 1887 година, а именно, въ § 27 „отъ налогъ върху дюкянитѣ и магазинитѣ за поддържаніе нощни стражари“ 10,000 лева.

Съ указъ подъ № 64 отъ сжща дата, утвърждава се рѣшението на Силистренския градско-общински сѣвътъ, прието въ засѣданието му отъ 9 истекшия януарий (протоколъ № 12), за продаването съ публиченъ търгъ едно праздно градско-общинско мѣсто въ Силистра, въ пространство 93, 40 □ м., въ Митрополитска улица, мѣжду съсѣди Лука Киороглу и Арнаутъ Коста.

Съ указъ подъ № 65 отъ сжща дата, утвърждава се постановлението на Раховския градско-общински сѣвътъ, прието, споредъ протоколъ № 101, въ засѣданието му на 24 септемврий 1886 год., за отчуждаване, чрезъ публиченъ търгъ, общинското мѣсто, около деветъ ква-

дратни метра, находяще се до домътъ на Митю Д. Пецовъ.

Съ указъ подъ № 66 отъ сжща дата утвърждава се постановлението на Раховския градско-общински съвѣтъ, прието, споредъ протоколътъ № 108, въ засѣданието му на 14 ноемврий 1886 год., за отчуждаване, чрезъ публиченъ търгъ, общинскитѣ мѣста: 1) една малка ивица, което ще се измѣри отпослѣ, находяще се предъ мѣстото на Лало Р. Враняшки, и 2) друго едно, 72 □ м., което искала да купи Баба Цена Лулчева.

Съ указъ подъ № 67 отъ сжща дата утвърждава се рѣшението на Ломския градско-общински съвѣтъ, прието, споредъ протоколътъ № 3, въ засѣданието на 19 януарий т. г., за налаганieto на Ломската градска община три извънредни непредвидени въ закона налози, поставени въ приходната часть по бюджета на тая община, за тек. 1887 год., а именно: въ § 23 „отъ налогъ за поддържане училищата“ 8529 лева, въ § 24 „отъ налогъ за освѣтление града и нощни пазачи“ 6500 лева и въ § 25 „отъ налогъ за поддържане градскитѣ участкови агенти“ 2400 лева.

Съ указъ подъ № 68 отъ сжща дата, растурия се цѣлий съставъ на Дупнически градско-общински съвѣтъ и на мѣсто него, до нови избори, назначава се общинска коммисия отъ слѣдующитѣ, препоржчани отъ Кюстендилската окръжна постоянна коммисия лица: Георги Чолаковъ, Димитръ М. Казакъ и Динко Георгиевъ.

Съ указъ подъ № 69 отъ сжща дата, растурия се Османъ-Пазарския градско-общински съвѣтъ, за неспоразумѣние и несъгласяване на членовѣтъ му по между си, при рѣшаване по-важнитѣ общински работи, отъ което страдатъ интереситѣ на общината; вмѣсто съвѣта назначава се общинска коммисия отъ слѣдующитѣ лица: предсѣдатель Дервентски, помощникъ-предсѣдателя Османъ Ефенди, членове — Харизанъ Ковачевъ, Петръ Бакърджиевъ и Стефанъ Поповъ.

Съ указъ подъ № 70 отъ сжща дата, утвърждава се постановлението на Балчикския градско-общински съвѣтъ отъ 21 януарий т. г. подъ № 2, за облаганието съдържателитѣ на разни търговски и занаятчийски заведения въ Балчикъ, съ извънреденъ, непредвиденъ въ закона налогъ за освѣтлѣние на града и съдържане нощни пазачи, отъ 2400 лева, предвидени въ § 24 по приходната часть по бюджета за тек. 1887 година.

Съ указъ подъ № 71 отъ сжща дата, назначава се за предсѣдатель на Вратчанския окр. съвѣтъ членътъ отъ сжщия съвѣтъ и членъ на Вратчанската окр. постоянна коммисия, Василь Стаменовъ, понеже предсѣдателската длъжностъ при тоя съвѣтъ е вакантна.

Съ приказъ подъ № 97 отъ 17 февруарий т. г., растурия се общинския съвѣтъ на с. Куру-Химетлии, Сърнено горска околия, по причина, че всичкитѣ му членове, съ исключение на кмета Есада Мехмедова, се изселили задъ граница; вмѣсто съвѣта назначава се приврѣменно общинска коммисия отъ слѣдующитѣ лица: Григоръ Пѣевъ предсѣдатель, а Цвѣтко Недѣлевъ, Никола Божиловъ и Димитръ Вълковъ членове.

Съ приказъ подъ № 98 отъ сжща дата, отчислява се кметътъ на Хайдарската селска община, Поповска околия, Доси Димитровъ, за немарливостъ по изпълнение обяванноститѣ си и се замѣстя съ помощникътъ Йорго Наковъ, а за помощникъ назначава се членътъ отъ общинския съвѣтъ, Юсуфъ Хюсеиновъ.

Съ приказъ подъ № 99 отъ 18 февруарий т. г., отчислява се кметътъ на село Ханово, Ямболска околия, Стоянъ Димитровъ, който е предаденъ на сждъ за издаване фалшиво свидѣтелство и вмѣсто него назначава се членътъ отъ общинския съвѣтъ, Вълчо Кръстевъ.

Съ приказъ подъ № 104 отъ 21 февруарий т. г., уволнява се, по собствено желание, кметътъ на с. Бинкосъ, Сливенска околия, Атанасъ Колевъ и вмѣсто него назначава се помощникътъ-кмета, Сачо Стояновъ, а за помощникъ — членътъ отъ общинския съвѣтъ Желю Филиповъ.

Съ приказъ подъ № 105 отъ сжща дата, назначава се за кметъ въ с. Каснаково, Хасковска околия, вмѣсто Юрдана Стойчевъ, който се поминалъ, членътъ отъ общинския съвѣтъ Кръстю Георгиевъ.

Съ приказъ подъ № 106 отъ сжща дата, уволнява се отъ длъжностъ, по собствено желание, кметътъ на с. Гаврилово, Сливенска околия, П. Симеоновъ и вмѣсто него назначава се помощникътъ-кмета, Петръ Стояновъ, а за помощникъ — членътъ отъ общинския съвѣтъ Ив. Д. Златевъ.

Съ приказъ подъ № 107 отъ 22 февруарий т. г., уволнява се кметътъ на с. Буйновци, Еленска околия, Савва С. Коларовъ, който билъ заявилъ, че ще се пресели въ друго село и вмѣсто него назначава се помощникътъ-кмета

Атанасъ Христовъ, а за помощникъ — членътъ отъ общинския съвѣтъ, Савва Станевъ.

Съ приказъ подъ № 108 отъ съща дата, уволнява се, по собствено желание, вслѣдствие на болѣсть, кметътъ на с. Куртъ-Бунаръ, Чирпанска околия, М. Икономовъ и вмѣсто него назначава се помощникътъ-кмета, Колю Ивановъ, а за помощникъ — членътъ отъ общинския съвѣтъ, Савенъ Пеневъ.

Съ приказъ подъ № 111 отъ 25 февруарий т. г., секретаря при Хасковското околийско управление Тодоръ Шишмановъ се назначава за и. д. околийски началникъ въ г. Плѣвентъ, на мѣсто вакантно.

Съ приказъ подъ № 112 отъ съща дата, съгласно чл. 48 отъ „закона за чиновниците“, на секретаря при Кеманларското околийско управление М. Стояновъ се спиратъ по 25 лева отъ платата му за мѣсецитѣ февруарий и мартъ т. г. за отклонение отъ добро поведение.

Съ приказъ подъ № 113 отъ 26 февруарий т. г., бившия Бѣленски околийски началникъ Т. Ганчовъ се назначава за и. д. Радомирски околийски началникъ, на мѣсто вакантно.

Съ приказъ подъ № 114 отъ съща дата, секретаря при Казанлъжското околийско управление Христо Марковъ се назначава за и. д. околийски началникъ въ г. Севлиево, на мѣсто вакантно.

Съ приказъ подъ № 115 отъ съща дата, на подсекретаря при Сливенското окръжно управление Никола Желѣзковъ се разрѣшава едно-мѣсеченъ отпускъ, по болѣсть.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№ 32.

НИЙ РЕГЕНТИТЪ НА БЪЛГАРИЯ,

По предложението на господина управляющия Министерството на Правосъдието, Министра на Народното Просвѣщение, представено съ доклада му отъ 22 януарий 1887 година подъ № 34, и съгласно съ мнѣнието на Министерския Съвѣтъ и на Финансовий Министръ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се пренесхъ 3000 лева отъ запазенния фондъ (гл. XVIII, § 44) къмъ гл. XI, § 31, по прибавлението къмъ бюджета на Министерството на Правосъдието за миналата 1886 г.

II. Настоящия указъ и докладъ да се внесхъ въ най-близката сессия на Народното Събрание за утвърждени, съгласно чл. 58 отъ закона за отчетността по бюджета.

III. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на г-на управляющия Министерството на Правосъдието, Министра на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ столица София на 22 януарий 1887 година.

На първообразното съ собственитѣ рѣчи на Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.

Приподписалъ:

Управляющия Министерството на Правосъдието, Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България, № 34.

Предъ видъ постановлението на Министерския Съвѣтъ отъ 5 януарий т. г., протоколъ № 2, и съгласно мнѣнието на г-на Финансовия Министръ, изразено чрезъ отношението му отъ 18 декемврий 1886 г. подъ № 62,826, имамъ честь да ви помоля да благоволите да одобрите, съгласно членъ 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“, пренасянито на 3000 л. отъ запазенния фондъ (гл. XVIII, § 44) къмъ гл. XI, § 31, по прибавлението къмъ бюджета на Министерството на Правосъдието за м. 1886 год., понеже този послѣдния кредитъ се оказа недостатъченъ.

Ако одобрявате това мое предложение, най-покорно ви моля, да благоволите да подпишете приложения тукъ указъ.

София, 22 януарий 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Управляющия Министерството на Правосъдието, Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

Съ указъ подъ № 33 отъ 22 януарий т. г., се постановява: отпуска се на Савва Божкова, бившия помощникъ на сѣдебния приставъ при Сливненския окр. сѣдъ, който бѣ предаденъ на сѣдъ, двумѣсечно, начиная отъ 15 септемврий 1886 год., съдържание въ размѣръ на 200 л., понеже е оправданъ и тази сума да се вземе отъ гл. XIII, § 35 по допълнението къмъ бюд-

жета на Министерството на Правосъдието за 1886 год.

Съ указъ под № 34 отъ съща дата, се постановява: по ст. I премѣстватъ се единъ вмѣсто други, прокурора при Свищовския окр. сждъ Ив. Мумджиевъ и прокурора при Силистренския окр. сждъ Л. Георгиевъ; по ст. II премѣства се прокурора при Плевенския окр. сжди С. Кавалджиевъ на същата длъжностъ при Старо-Загорския окръженъ сждъ на мѣсто вакантно, и по ст. III одобрява се щото за, платата на Мумджиева, Георгиева и Кавалджиева да слѣдва непрекъснато.

Съ указъ под № 35 отъ съща дата, се постановява: по ст. I отчислява се Ст. Дръновски отъ длъжността Прѣславский мировий сждя; по ст. II премѣства се Новоселския (Варненско) мировий сждя К. Саввовъ на същата длъжностъ въ Прѣславъ, вмѣсто Дръновски; по ст. III назначава се Янко Урумовъ за Новоселский мировий сждя, вмѣсто Саввова; по ст. IV уволнява се Хр. Сахаровъ, отъ длъжността Ловчанския мировий сждя; по ст. V премѣства се Радомирския мировий сждя Ст. Костовъ на същата длъжностъ въ Ловечъ, вмѣсто Сахарова; по ст. VI премѣства се Брѣзничския мировий сждя Георги Динковъ, на същата длъжностъ въ Радомиръ, вмѣсто Костова; по ст. VII назначава се секретаря на Дубничския мировий сждя Зафиръ Начевъ на длъжността Брѣзничский мировий сждя вмѣсто Динкова, и по ст. VIII одобрява се щото платата на Дръновски и Сахарова да слѣдва до деньтъ на предаване дѣлата; платата на Урумова и Начева да почне отъ деньтъ на встъпване въ длъжностъ, а оная на Костова, Динкова и Саввова да слѣдва непрекъснато.

Съ указъ под № 36 отъ съща дата, се постановява: по ст. I уволнява се отъ длъжностъ Новоагорския мировий сждя Владимиръ Яковлевъ; по ст. II назначава се подсекретаря при Върховния Кассационенъ Сждъ Ив. Тошковъ за Новоагорский мировий сждя, вмѣсто Яковлева, и по ст. III одобрява се щото платата на Яковлева да прекъсне отъ деньтъ на предаване дѣлата, а оная на Тошкова да почне да слѣдва отъ деньтъ на встъпването му въ длъжностъ.

Съ указъ под № 37 отъ съща дата, се постановява: по ст. I назначава се Свищовския мировий сждя Ив. Христофоровъ за натарисуъ при Руссенския окр. сждъ на мѣсто вакантно;

по ст. II назначава се Тетевенския мировий сждя Конст. Змиоровъ на същата длъжностъ въ Свищовъ, вмѣсто Христофорова; по ст. III премѣства се Бѣлослатинския мировий сждя Антонъ Луковъ на същата длъжностъ въ Тетевенъ, по собствено желание, вмѣсто Змиоровъ; по ст. IV назначава се секретаря на Свищовския мировий сждя П. Тортомановъ за Бѣлослатинский мировий сждя, вмѣсто Лукова; по ст. V уволнява се Евст. Цонаковъ отъ длъжността членъ при Варненския окр. сждъ, понеже минава по друго вѣдомство; по ст. VI назначава се Балчикския мировий сждя Ив. Меразчиевъ за членъ на варненския окръженъ сждъ, вмѣсто Цонакова; по ст. VII премѣства се Сейменския мировий сждя М. Басарски на същата длъжностъ въ Балчикъ, вмѣсто Меразчиева; по ст. VIII назначава се бившия Айтоский мировий сждя А. Славовъ за Сейменский мировий сждя, вмѣсто Басарски, и по ст. IX одобрява се щото платата на Христофорова, Змиорова, Лукова, Меразчиева и Басарски да слѣдва непрекъснато, платата на Цонакова да прекъсне отъ деньтъ на съобщението му, а оная на Тортоманова и Славова да почне отъ деньтъ на встъпването въ длъжностъ.

Съ указъ под № 38 отъ 27 януарий т. г., се постановява: съгласно постановлението на Руссенския окр. сждъ въ присѣдата му под № 222, отъ 19 декемврий 1886 г. помилва се съвършено 15 годишния Карабаба Мехмедъ Мехмедовъ, отъ с. Старий-Смилъ, осъденъ съ същата присѣда на 9 мѣсеца затворъ безъ окови, по обвинението му въ кражба чрезъ взломъ, която извършилъ заедно съ Искендеръ Топалъ Юмеровъ и Люле Джамбазъ Ахмедовъ, които като съучастници по това дѣло сж отдадени подъ поръчителството на родителитъ, като неподлежащи на наказание по невмѣняемостъ, понеже първия е на 10, а втория на 12 годишна възраст.

Съ указъ под № 39 отъ съща дата, се постановява: съгласно постановлението на Разградския окръженъ сждъ въ присѣдата му под № 125 отъ 27 декемврий 1886 год., помилва се съвършено бившия общинский кметъ на с. Спахаларъ, Стойчо Деневъ, отъ наказанието да издържи една година затворъ, наложено нему съ същата присѣда, по обвинението му въ размѣняване злато на сребро съ користна цѣль, отъ суммитъ, които събралъ отъ правителствени даждия.

Съ указъ под № 40 отъ сѣща дата, се постановява: съгласно постановлението на Софийския окръженъ сѣдъ въ присѣдата му №. отъ 18 ноемврий 1886 година, смегчава се отъ петъ години затворъ въ окови на двѣ години затворъ безъ окови, наказанието на 17 годишния Цвѣтанъ Петровъ, отъ с. Драговищица, Искрецка околия, осѣденъ съ сѣщата присѣда, по обвинението му въ нанисание силень ударъ съ камъкъ по главата на Царицинския жителъ Стоянъ Рушковъ, който вслѣдствие на тоя ударъ е умрѣлъ.

Съ указъ под № 42 отъ сѣща дата, се постановява: по ст. I увольнява се А. Филиповъ отъ длъжността предсѣдатель на Ломския окр. сѣдъ; по ст. II назначава се членъ съ на Ломския окр. сѣдъ П. Чорбаджиевъ за помощникъ прокурора при Силистренския окръженъ сѣдъ вмѣсто Х. Драгановъ, който се премѣстюва на сѣщата длъжностъ при Руссенския окръженъ сѣдъ, вмѣсто Димитръ Ралчовъ, който се назначава за членъ на Ломския окръженъ сѣдъ, вмѣсто Чорбаджиевъ, и по ст. III одобрява се щото платата на Филипова да прекъсне отъ деньтъ на предаване дѣлата, а оная на Чорбаджиева, Драганова и Ралчова да слѣдва непрекъснато.

Съ указъ под № 43 отъ сѣща дата, се постановява: по ст. I назначава се членъ на Руссенския апелативенъ сѣдъ д-ръ А. Петровъ за помощникъ-прокурора при сѣщия сѣдъ на мѣсто вакантно, и по ст. II одобрява се щото платата на Петрова да слѣдва непрекъснато.

Съ указъ под № 44 отъ сѣща дата, се постановява: по ст. I увольнява се отъ длъжностъ помощника на сѣдебния приставъ при Варненския окръженъ сѣдъ Ст. Пишурка; по ст. II премѣстява се помощника на сѣдебния приставъ при Търновския окръженъ сѣдъ Печо Братовъ на сѣщата длъжностъ при Варненския окръженъ сѣдъ, вмѣсто Пишурка; по ст. III премѣстява се помощника на сѣдебния приставъ при Плѣвенския окр. сѣдъ Димо Рогева на сѣщата длъжностъ при Търновския окр. сѣдъ вмѣсто Братова; по ст. IV назначава се Ат. Кировъ на длъжността помощникъ на сѣдебния приставъ при Плѣвенския окръженъ сѣдъ вмѣсто Рогева, и по ст. V одобрява се щото платата на Братова и Рогева да слѣдва непрекъснато, платата на Пишурка да прекъсне отъ деньтъ на предаване дѣлата, а оная на Ки-

рова да почне отъ деньтъ на встъпване въ длъжностъ.

Съ одобренъ отъ Регенството докладъ под № 40 отъ сѣща дата, разрѣшава се да се продължи още съ единъ мѣсець дадения съ докладъ № 413, отъ 31 декемврий 1886 год. отпускъ на членъ на Ловчанския окръженъ сѣдъ Н. Ивановъ, по причина на болѣсть.

Съ приказъ под № 15 отъ 28 януарий т. г., увольнява се отъ длъжностъ секретаря на Луковитския мировий сѣдия Хр. Драгневъ, по собственно негово желание и вмѣсто него назначава се Константинъ Буюклиевъ. Платата на Драгнева прекъсва отъ деньтъ, въ който му се съобщи за уволнението му, а оная на Буюклиева почва да слѣдва отъ деньтъ на встъпването му въ длъжностъ.

Съ приказъ под № 18 отъ 29 януарий т. г., увольнява се отъ длъжностъ секретаря на Шуменския мировий сѣдия Александръ Мануковъ, понеже е взетъ за войникъ и вмѣсто него назначава се бившия секретаръ на Еленския мировий сѣдия Савва Симеоновъ; платата на Манукова слѣдва до 1 февруарий, до когато има разрѣшенъ отпускъ, а на Симеонова почва да слѣдва отъ деньтъ на встъпването му въ длъжностъ.

Съ приказъ под № 19 отъ 30 януарий т. г., съгласно представлението на Карнобатския мировий сѣдия, увольнява се отъ длъжностъ секретаря му Д. А. Спировъ и вмѣсто него назначава се К. Малѣвъ; платата на Спирова слѣдва до 1 февруарий, а на Малѣва почва отъ деньтъ на встъпването му въ длъжностъ.

Съ приказъ под № 20 отъ 3 февруарий т. г., секретаря на Софийския околийски мировий сѣдия Иванъ Ивановъ и секретаря на Трънския мировий сѣдия, Н. Василиевъ, премѣстятъ се единъ вмѣсто други; платата имъ слѣдва непрекъснато.

Съ приказъ под № 22 отъ 5 февруарий т. г., увольнява се отъ длъжностъ секретаря на Карнобатския мировий сѣдия К. Малѣвъ, по собственно желание и вмѣсто него назначава се бившия секретаръ на Котленския мировий сѣдия Петръ Дачевъ; Малѣвъ плата нѣма да получи, понеже не е встъпалъ въ длъжностъ, а платата на Дачева почва да слѣдва отъ деньтъ на встъпването му въ длъжностъ.

Съ приказъ под № 23 отъ 7 февруарий т. г., вслѣдствие представлението № 643, отъ 28 миналий януарий на Козлуджанския мировий

сѣдия, уволнява се отъ длѣжностъ секретаря на сѣщия сѣдъ Д. Дюгмеджиевъ и вмѣсто него назначава се бившия секретарь на Провадийския мировий сѣдия Минчо П. Лазаровъ; платата на Дюгмеджиева прекъсва отъ деньтъ, когато сѣдията му съобщи за уволнението, а на Лазарова почва да слѣдва отъ деньтъ на встъпването му въ длѣжностъ.

Съ приказъ подъ № 24 отъ 13 февруарий т. г., уволнява се отъ длѣжностъ секретаря на Софийския окръженъ сѣдъ Хр. Д. Велевъ, по собствено желание и вмѣсто него назначава се подсѣкретаря при сѣщия сѣдъ Г. Мустаковъ; платата на Велева прекъсва, отъ когато е напустналъ длѣжността, а оная на Мустакова слѣдва непрекъснато.

Съ приказъ подъ № 25 отъ 14 февруарий т. г., съгласно чл. чл. 119, 120 и 123 отъ „закона за сѣдоустройството“ прави се на и. д. прокурора при Трънския окръженъ сѣдъ Сп. Харизановъ напомнание, защото той съ официално представление до Министерството си позволилъ да иска прекратяване по несѣдебенъ редъ преслѣдването на нѣкои лица за едни най-тежки престѣпления и чрезъ това показва незнание на прокурорскитѣ си обязанности.

По Минист. на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

У К А З Ъ

№ 7.

НИЙ РЕГЕНТИТѢ НА БЪЛГАРИЯ,

По предложението на господина Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията, представено намъ съ доклада му отъ 17 февруарий т. г. одъ № 1558 и съгласно мнѣнието на Министерскій Свѣтъ.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се принесхтъ 5000 лева отъ глава XIV § 65 „запазенъ фондъ“ къмъ глава XIII § 55 по бюджета на Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията, (Главно управление на на пощитѣ и телеграфитѣ), за 1886 година.

II. Настоящия указъ и докладъ да се внесхтъ въ най блиската сессия на Народното Сѣбрание за одобрение, съгласно съ чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета.“

III. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на господина Министра на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

Издаденъ въ столицата София на 10 февруарий 1887 година.

На първообразното съ собственитѣ рѣчѣ на Регентитѣ написано :

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ :

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.
Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Регентитѣ на България,

№ 1558.

Предвидената сума по глава XIII § 55 по бюджета на повѣренното ми Министерство за пренасяние пощитѣ по сухо презъ 1886 год., ако и да се увеличи съ 30000 лева, оказа се пакъ недостатъчна по причина на извънреднитѣ транспорти за распрацание на правителственитѣ посылки съ частни кола. За покривание станалитѣ прѣзъ 1886 год. за тази цѣль разности, нужна е още една сума отъ около 5000 лева.

Вслѣдствие на това и на основание чл. 58 отъ закона за отчетността по бюджета и съгласно мнѣнието на Министерскій Свѣтъ, протоколъ № 91, честь имамъ да моля, да благоволятѣ да разрѣшите принасянието на 5000 лева отъ глава XIV § 65 „запазенъ фондъ“ къмъ глава XIII § 55 по бюджета на повѣренното ми Министерство (Главно управление на пощитѣ и телеграфитѣ), за 1886 година.

Ако одобрявате това мое предложение то благоволятѣ да подпишете приложения тукъ указъ.

София, 17 февруарий 1887 година.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ:

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.
Г. Д. Начовичъ.

Съ прикази подъ № № 357 и 991, отъ 20 януарий и 21 февруарий т. г. на К. А. Дукова, архиваръ при Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията, разрѣшава се четиредесетдневенъ отпускъ, по домашни причини. Отпуска се счита отъ 20 януарий и се свършва на 1 мартъ мѣсець.

Съ приказъ подъ № 992 отъ 21 февруарий т. г. писаря при Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията, Вучо Друмевъ, се уволнява отъ длѣжността си, понеже е взетъ въ редоветѣ на войската, наченайки отъ 18 февруарий т. г.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Дирекцията на учебната занаятчийница.

РАПОРТЪ

№ 57.

До господина Министра на Финанситѣ.

Ако се разгледаме на около си, у съседнитѣ Европейски земи, и ако изучиме, какво вършатъ тѣ за повдиганieto и усъвършенствуванието на занаятитѣ, ще намѣримъ себе въ положение достойно за оплакване. „Искусната и съвършенната работа е най-голѣмия и най-постоянния изворъ на щастieto“. У насъ за такъвъ изворъ ни дума даже не може да се говори.

Въ всичкитѣ Европейски държави въ послѣднитѣ нѣколко години голѣмата частъ отъ работата на правителствата и народитѣ е за училищата, които има отистина да помогнатъ въ практическия животъ. Освѣнъ училищата, въ които може да се изучава напълно занаята, уреждатъ се на всждѣ и курсове за усъвършенствувание на калфи, чираци отъ разнитѣ ремесла, които злочестата съдба оставила безъ всѣко образуване, нужно за модерния ремесленъ животъ. Таквизъ курсове се държатъ при занаятчийскитѣ, или реалнитѣ училища презъ ваканцитѣ, или пъкъ въ недѣлни, празнични и вечерни часове.

Познато е, че Французитѣ отдавна надминаватъ въ индустрията другитѣ Европейски народи. Причината на това е постоянната грижа на правителството, което още отъ 1793 год. работи за образованието на занаятчийската масса. При първата нужда отъ учители за занаятчийски училища устроена била въ Парижъ особна школа „*école normale*“ за кандидати учители. Затова и споредъ французскитѣ занаятчийски училища до днесъ още се управляватъ много други въ Европа. Тѣ сж скъпи и великолѣпни училища. За примѣръ ще наведжъ, че само три правителствени индустриални училища струватъ годишно отъ 12—15 милиона франка, което е повече отъ расхода за всичкитѣ индустриални училища въ Австрия.

Не по-долу пада Белгия, позната по голѣмия напредѣкъ въ индустрията. Още отъ основнитѣ училища се даватъ на ученицитѣ практически познания по земледѣлието, търговията и занаятитѣ. Въ 1863 год. е имало въ Бел-

гия само 9 индустриални училища въ 1870 — 25, а въ 1882 год. повече отъ 30. Презъ 1879—80 год. е имало въ тѣхъ до 8000 ученика. Прочуто е Брюкселското занаятчийско училище, устроено при Кралевския музей и зданието на което струва 1.575.000 франка.

Руссия въ послѣднитѣ 15 години сжщо прилѣжно работи за организацията на занаятчийскитѣ си училища, за което и издава огромни сумми. Прочуто е „индустриалното училище на Царевича“. Зданието е станало за $\frac{1}{2}$ милионъ рубли, а годишния расходъ възлиза на 100.000 рубли.

Твърдѣ енергически работи Австрия, за да исправи грѣшката, която бюрократизма бѣше причинилъ въ тая държава. Особенна централна коммисия въ Виена е натоварена съ ръководението на индустриалното образование. Голѣми сумми сж издаватъ за учебници за занаятчийски училища, за подкрѣпяние дружества, или частни училища, които гонятъ сжщата цѣль. Въ бюджета на тая коммисия за 1884 год. влизатъ за поддържане на музеи по занаятчийско образование (*museum für Kunst und Industrie, Technologische Gewerbe museum, Chemisch technische Versuchsanstalt des museums*—всички въ Виена) около 115000 фиор., а цѣлия бюджетъ за чисто занаятчийски училища за сжщата 1884 год. е 1.316.390 фиоринта, което прави около 2,896.058 франка.

Представихъ вкратцѣ положението на занаятчийското образуване въ нѣколкото Европейски държави като доводъ, колко се жертвува за него и колко високо се то цѣни. Не ще съмнѣние, че въ сжщитѣ държави съ туй практическо образование върви паралелно и научното, но никждѣ не сжществуватъ вече тия обстоятелства, които сж у насъ. Познато е, че у насъ образованието до сега напредва едностранно, че нашитѣ училища се препълниха вече съ младежи, отъ което естествено ще дойде надпродукция на интелигенцията, или погрѣшно направление въ живота. До когато административния апаратъ поглѣща всичкитѣ интелигентни сили отъ нашитѣ гимназии, или отъ високитѣ училища, до тогазъ ще е добръ; но щомъ мѣстата се препълнятъ, което у насъ наближава, тогазъ ще се образува една масса отъ ученъ пролетариатъ, каквѣто днесъ се вижда напр. въ кафенетата на Атина.

Отъ друга страна по-важна опасностъ застрашава отечеството ни — осиромашаванieto на на-

рода отъ постоянното истощаване на капиталитѣ и за чужди произведения.

А тия двѣ опасности сѣ капитални, за които яслужва да се мисли, говори и работи повече отъ колкото за всѣко друго нѣщо.

Имаме живи примѣри, напр. отъ Англия и Австрия. Първата държава е всѣкога повече имала предъ очи повдигането на индустрията си, при всичко, че не е занемарявала и наукитѣ. Не бѣше тѣй обаче и въ Австрия. Бюрократизма въ тая държава поглѣщаше ученитѣ хора и ги задоволяваше съ служби; слѣдъ растръвването обаче на тоя сложенъ бюрократически апаратъ мнозина останахъ безъ работа, а между това, когато тия още не знаеха що да захванѣтъ за да се прехранватъ, високитѣ училища, които бюрократическото правителство бѣше уредило въ всѣко кюше на държавата, фабрикуваха и вадеха нови кандидати на злочестината да гладуватъ. Още друго. Чудиме се на тоя фактъ, че Франция — толкозъ напреднѣла държава — нѣмала достатъчно число учители и че неможатъ да се намѣрятъ за нашитѣ гимназии французи учители отъ Франция. А производителностъ добра и занаятитѣ и индустрията въ цвѣтуеще състояние. Туй е много добъръ знакъ, че Франция не напредвала едностранно.

Въ рѣцѣтъ е на нашето правителство да се осигори народа отъ такъзиви опасности. Нужно е да се влезе въ нова училищна епоха, или като се реформиратъ сегашнитѣ реални петокласни училища, които тѣй организирани не отговарятъ никакъ на нуждата, понеже липсва въ тѣхъ практическото направление и свързката на теорията съ практиката, която у насъ не може другадѣ да се постигне освѣнъ въ занаятчийско училище, или като се организиратъ повече чисто занаятчийски училища, а се унищожатъ първитѣ.

Като имамъ предъ видъ прочее голѣмата нужда отъ практическото образование и отъ повдигането на домашнитѣ занаяти въ нашето отечество, честь имамъ съ настоящия си рапортъ да ви поднесѣ, господине Министре, слѣдующето предложение за разширението на повѣренното ми заведение съ още едно отдѣление за изучаване грънчарския занаятъ. Дозволете да подкрѣпя предложението си, освѣнъ съ горѣспомнатата нужда и съ слѣдующитѣ доводи:

1) грънчарството е занаятъ у насъ толкозъ обикновенъ и распространенъ, колкото е голѣма нуждата въ живота отъ неговитѣ произведения.

Ще каже, той може между насъ да се развива, усъвършенствува и напредва на една здрава почва съ едни благотворни послѣдствия за обогатяване на земята ни, отъ която сега огромни количества пари изнася модерното европейско грънчарство;

2) нѣма никакви причини да се мисли, че едно грънчарско училище при учебната занаятчийница не ще може да се уреди. Едно, което първомъ бие на очи, е въпросътъ за суровия материалъ, който би трѣбвало да се намира наблизе до училището. На тоя въпросъ имамъ честь да отговоря, че напредъка на едно грънчарско училище не е до тамъ подусловенъ, както може да се мисли, на туй, да бѣде материала чистъ каолинъ; наопѣкъ училището може да се съобразява съ мѣстнитѣ условия и пакъ да постига задачата си. Най-сетнѣ, по тоя въпросъ ще можъ да предложъ по-подробни данни и свѣдѣния, слѣдъ като свършъ нѣкои изучавания за разнитѣ видове прѣстъ отъ околността на учебната занаятчийница;

3) по важно обстоятелство, което подкрѣпя предложението е икономията отъ съединението на: а) зданията, б) учебнитѣ сръдства и в) учителскитѣ сили — икономия, която може въ сжщностъ да се покаже. Тѣй напримѣръ единъ салонъ, който ще служи за рисуването, който ще бѣде снабденъ съ всичкитѣ образци, модели и съ единъ учителъ, ще служи вмѣсто на 70 души ученици, както сега, тѣй и на 120 души, слѣдователно;

4) при сегашния бюджетъ за учебната занаятчийница не ще се изисква да се прибави сравнително по-голѣма сума отъ тая, ако се отвореше такъвъ училище отдѣлно. Тя ще се ограничи на расходъ за слѣдующитѣ нужди: за още единъ учителъ, по моделуването и лѣянето и за двама майстори, едина по грънчарството, а другия за правение на прѣстени печки.

Веднѣжъ за всѣкога предстои на държавата само единъ по-значителенъ расходъ; който обаче и инѣкъ не може се избѣгна. Тоя расходъ е: а) за постройката на зданието за грънчарското отдѣление, б) за разширението на пансиона за около 40 души нови ученици и в) за съграждане на здание за жилища на двѣ учителски фамилии. За първата и третата постройка се отнасятъ двата тукъ приложени планове. Предполагаемото грънчарско отдѣление има да се съгради на сжщитѣ стари основи отъ остаткитѣ на нѣкакво каменно здание, тѣй щото

отъ това има да се спечели значителна сума. Планътъ предвижда: **Г** работилница за грънчаритѣ; **Г'** коридоръ съ равнове до стѣната за сушеніе на изработенитѣ предмѣти; **ЕЕ** двѣ класни стаи за преподаване общи предмѣти и за тритѣ отдѣлення; **Р** салонъ за рисуване, пакъ общъ и за тритѣ отдѣлення (съ кабинетъ **Н** за преподавателя); **М** голѣма стая за моделуване и лѣяние (туй въпрочемъ може да бѣде и въ стая **У**).

Относително разширението на пансиона не се приготви планъ, понеже предшествува въпроса, да ли би не било по-умѣстно да се направи отдѣлно здание, понеже сегашното е слабо и не струва да се свързва съ ново крило. Тоя въпросъ, разумѣва се, трѣбва да рѣши една техническа коммисия.

Приблизителната сума за осъществението на плановѣтѣ, споредъ г-на К. Милде, е 45,000 лева. Подробна смѣтка струва да се направи слѣдъ приеманіето на плановѣтѣ, защото изчисленіето изисква много врѣме и работа. Туй сжщото се отнася и за деталнитѣ образи.

с. Княжево, 6 февруарій 1887 год.

Директоръ: В. Атанасовъ.

ТЕЛЕГРАММИ.

Силистра, 21 февруарій 1887 г.

София, Министру на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Причината, гдѣто не извѣстихъ до сега за тукашния бунтъ е, че едва днесъ доходъ на себѣ си отъ какъ стана бунта. На 15 февруарій заранъта се хвана единъ турчинъ съ писма отъ Бендеревъ и Петръ Теодоровъ, Каларашки търговецъ. Писмата бѣха до Кръстева и Гено Чолаковъ. Околийскій началникъ Лучевъ съобщилъ Кръстеву, който ме намѣри и ги поиска, на когото азъ отказахъ подъ предлогъ, че ужъ писмата били за нѣкой търговецъ и арестовахъ турчина. Три пакти още ме намѣрва Кръстевъ и настойчиво искаше да ги вземе, които азъ вече бѣхъ скрилъ. Отъ писмата, както ви бѣхъ съобщилъ, се узнаваше, че на-скоро ще вдигнатъ бунтъ. Распоредихъ се заедно съ войнскія началникъ и поставихме караули на всѣкъ край градътъ съ заповѣдъ никой да не излиза и влиза съ цѣль да можтъ да се хванатъ и другитѣ писма, заедно съ плановѣтѣ на бунта. Сжщия денъ презъ нощта Кръстевъ събира всичкитѣ офицери въ домътъ си на свѣтъ, пазени отъ десетъ души съдати и распоредихъ патрули изъ градътъ и поржчахъ на околийскія началникъ и пристава да слѣдятъ, да ли ще отиджтъ и нѣкои граждани. Околий-

скія началникъ съобщава тази заповѣдъ Кръстеву, вслѣдствие на което се забѣлѣжи нѣ какво движение отъ офицеритѣ, но нищо не се случи презъ нощта. На другия денъ 16 именно часътъ около 10^{1/2} предъ обѣдъ пристава ми съобщи, че офицерина Арnaudовъ съ една рота съдати заградилъ телеграфната станция, а съ друга се отправилъ къмъ управленіето. Азъ сполучихъ да излѣза, но веднагъ една рота командована отъ офицерина Симеонова се отправи да ме дири. Като не запознатъ съ града и гражданитѣ; защото два деня се бѣше минало отъ както бѣхъ отишелъ, скитахъ се изъ улицитѣ и най-сетнѣ влѣзохъ въ една къща. Оплашени хозяйтѣ, предложиха ми да се предамъ, защото цѣлия градъ се взе въ цѣпъ. Прѣстнаха съдати и жандари да ме дирятъ. Въ това врѣме бѣха арестовани всички чиновници и войнскія началникъ. Повикахъ нѣколко граждани и имъ предложихъ да пратятъ хора въ Добричъ и Тутраканъ да извѣстятъ, но отъ казаха за да ги не застрѣлятъ, при всичко, че и тѣ бѣха смутени отъ предателския актъ. Презъ нощта съвѣтвахъ се съ д-ръ Енчевъ и други приятели, на които Кръстевъ даде писмено, че ще бѣджъ заварденъ. Когато ме намѣри тоя послѣдния, каза, че се дигнала Варна, Шуменъ и др. крайдунавски градове. Заедно съ другитѣ граждани помолихме го да гледа да не пострада града, той се обѣща и ме затвори на квартирата ми подъ строга стража. Сжщия денъ събралъ гражданетѣ и ги покажи да му съдѣйствуватъ въ дѣлото за да може да се свърши по скоро и благополучно, комуто не отговорили нищо, а го молили само да заварди градътъ. Въ сжщия денъ Кръстевъ далъ и телеграмма до Русскій Императоръ и до Букурешскій комитетъ презъ Каларашъ и Островъ. Гражданитѣ отказали да се подпишатъ на тия телеграмми. На 17 сжщия, въ тъмни зори, подъ конвой бѣхъ заведенъ въ казармата, гдѣто бѣха събрани офицеритѣ и дошлигѣ отъ Романия избѣгнали офицери: Диковъ, Кишелски, Радко Димитровъ и Каваловъ, заедно съ Стойкова и Тенева двама бивши управители, окол. ми началникъ Лучевъ и моя секретари Бостанджиевъ и др. още. На това съвѣщаніе слѣдъ мене докарахъ слѣдователитѣ: Димитриевъ и Чучерковъ и много граждани и ни арестовахъ на часа. Беглѣцитѣ офицери дойдоха при насъ, говориха ни, че предприели свѣто дѣло, за да отърватъ България отъ днешното узурпаторско управление и войскитѣ, които идѣли отъ вънъ, щели да имъ се предажтъ, като чакаха да пристигне Бендеревъ и Груевъ. Казаха ми още, че тѣ били не отдавна при Русскій Царъ и при Каткова, които имъ казали: вървете и отървете народа отъ привителството му, ний ще ви помогнемъ. Послѣ обявихъ военно положение, распоредихъ войската на върховѣтѣ, почнахъ събиранието на запаснитѣ и ошѣлчението, което се отнасяше подозрително къмъ тѣхъ,

отредиха коннитѣ джандарми вмѣсто кавалерия, и ги поставиха, като аванъ гвардия, а Теневъ назначиха за управителъ, Стойковъ за съвѣтникъ, Лучевъ за околийскій началникъ и нѣкой си Христо Теодоровъ изъ Севлиево за градоначалникъ и тогава почнаха да дѣйствуватъ. На 18 сѣптий почна да се забѣлѣзва по-силно движение, съдлати както и запаснитѣ захва-наха да бѣгатъ и негодоватъ, външната войска вече бѣше на близо, безъ да става обаче престрѣлка. Кръстевъ и всички офицери посърнали и безкуражни събиратъ си багажитѣ и ги испращатъ въ Островъ тайно. Кръстевъ събира народа до болницата да го насърдчава съ думитѣ, че цѣла България съ Тракия вече се вдигнали, че Русскій Царъ ги поздравилъ, като имъ казалъ, държайте и други такива. Повиква тайно нѣколко граждани, избрали депутация и презъ нощта я праща при Паничерски да му каже, че ако се не предаде и съедини съ него ще го нападне. Връща се депутацията и му явява, че отъ всѣка страна ще ги нападатъ и ще съсипятъ града. Въ туй врѣме гражданетѣ, запаснитѣ и съдлатитѣ говоряха вече открито, че дѣлото е предателско и повечето отъ войската бѣгаше къмъ Драндаревски и Паничерски, сѣщо и всички запасни, а една частъ отъ войската презъ нощта слѣзна въ казармитѣ. Отчаяни измѣнниците офицери събиратъ се на съвѣщание въ лозята и рѣшили да бѣгатъ. Най-напредъ Радко Димитровъ потеглилъ кракъ. Само пета и шеста рота били още, край Ромжнската граница. Бѣгачитѣ пращатъ денчицитѣ си, които прибрали нѣкои по потребни нѣща отъ къщата имъ и съ кола ги откарали въ Островъ. Часътъ около 2—3 презъ нощта срещу 19, доде единъ федфебелъ съ кмета, нѣколко жандарми и запасни, който освобождава мене и войския началникъ. Завзехме телеграфа и почнахме да работимъ съ Тутраканъ, а Русчукъ не се обаждаше. Часътъ около 8½ доде митний управителъ въ телеграфното управление и яви че по леда теглила една варка, въ която се предполагаго да сѣ Бендеревъ и Груевъ, които махали съ кърпи и гърмели да излезни града да ги посрешни. Съ 10 души жандари отивамъ на скелата и до като чакахме, веднага се явява Кръстевъ на конь съ 6-та рота, но безъ да ма види, и като побѣснѣлъ распрѣсна съдлатитѣ да ма гонятъ отъ които сполучихъ да се укрия втори пѣтъ. Нѣкой отъ съдлатитѣ избѣгнаха въ казармата, а на останалитѣ Кръстевъ каза „сбогомъ братци“ и тѣрти да бѣга къмъ границата, гдѣто бѣгаха вече Радкото и другитѣ. Въ това врѣме 5-та рота находяща се въ цѣпъ, като я поздравилъ, вмѣсто отговоръ „здравие желаемъ“ съ платонъ му отговори и го свали съ конетъ му заедно. Другитѣ офицери, като виждатъ участъта на Кръстева, не се обърнаха вече да погледнатъ Силистра, избѣгватъ презъ граница и се спиратъ чакъ въ Островъ. Въ това врѣме конницата влѣзе въ града, завзе позиции, казна-

чейството и други учреждения, и минутно се въстанови тишината, като влезоха и другитѣ войски. Никакви други жертви нѣма освѣнъ измѣнника Кръстевъ. Казначейството непожтнато; само се предполага отъ повѣренното ми управление да се откраднати около 1000 лева отъ секретаря ми, за която цѣль явихъ на прокурора да доде и при една коммисия да ступимъ ключа на кассата и се узнае точно кражбата на тоя измѣнникъ секретаръ. Съ офицеритѣ заедно избѣгнаха А. Стойковъ и Теневъ, бивши управителъ, началника Лучевъ, пристава ми Драгановъ и секретаря ми Бостанджиевъ, които сѣ участвували въ гнусното съзаклятие. Военнитѣ власти завзеха вече града при всеобщо въсклицание, всичко е тихо и мирно. Намѣриха се нѣкои запалителни вещества, съ които сѣ тѣкмели подкупниците да запалятъ града, за което е настоявалъ най-много Димитровъ Радкото. Всичкитѣ граждани благодарятъ на Регентството и правителството за умнитѣ и бързи распореждания, гдѣто ги спази отъ позорнитѣ превратаджии. Въ Кръстевъ се намѣриха много книжа и злато. Военнитѣ съдебни власти почнаха своитѣ дѣйствиа. № 1288.

Окр. управителъ: Обрѣтеновъ.

Руссе, 26 февруарий 1887 г.

София, Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Донасямъ подробности за мятежа. Въ 3 часътъ презъ нощта на 19 февруарий майоръ Узуновъ, заедно съ поручика Кръстенякова, подпоручицитѣ Мирковъ, Божиински, Кожухарски отъ пионерния полкъ, подпоручицитѣ стѣ флотата Матѣевъ, Кръстевъ, Енчевъ, Паневъ и Тръмбешки отъ 5-й Дунавскій полкъ, Подполковника Филовъ, капитанъ Зеленогоровъ и капитанитѣ въ оставка Корабаровъ, Болманъ арестуватъ капитанитѣ Андрѣевъ и Илиевъ — послѣдния послѣ освобождаватъ — задигватъ останалитѣ тукъ пионери, скъсватъ всичкитѣ телеграфни жици, обсадяватъ казармата на 5-й полкъ, въ която въ това врѣме ношували капитанитѣ отъ сѣщия полкъ Вълковъ, Шиваротъ, Даневъ, поручикъ Теневъ и подпоручикъ Атанасовъ. Заематъ позиции въ улицитѣ Александровска до Салкъмъ Джамия, Николаевска, Скобеловска, Флотска до Дунава и всички други малки улици, водящи къмъ тѣзи улици, окръжното управление и казармата, обсаждатъ дома ми и градоначалника Петева, но сполучихъ да се отърва отъ рѣцѣтъ имъ. Къмъ 4 часа даватъ оржжейни залпове врѣхъ казармата, пращатъ записка капитану Вълкову да се предаде за да не се пролива кръвъ, като му съобщаватъ, че преимуществото било на тѣхна страна и че подобни въстания имало въ Свищовъ, Горня-Орѣховица, Вратца, Орханис, Рахово и другадѣ. Вълковъ имъ отказва; тѣ почватъ силни залпове. Гражданитѣ растревожени незнайтъ какво става. Нѣкои свободни офицери се арестуваха

стъ пионеритѣ; на разсѣмване, гражданитѣ узнаха, че Узуновъ съ пионерний полкъ напада Дунавския полкъ и цѣпъта му. Комитета „България за себе си“, първи, чрезъ лозунгъ хвърляние ракети, събра членоветѣ си, които носяха знакове бѣли ръпи, завзеха позиции при и въ Камбуrowата табачна фабрика и при магазина Василъ Радевъ, откриха силенъ огънь срещу пионеритѣ; гражданитѣ, окуражени отъ дѣйствиата на тоя комитетъ и отъ съпротивлението на Дунавския полкъ, грабнаха оружieto. Секретаря ми Юрдановъ събира неарестованитѣ стражарѣ и заедно съ приставитѣ Ивановъ и Черневъ отправя се въ Крайненската махала, да събиратъ народни опълченци и заедно съ капитанъ Владимiрова намира капитанъ Сапунова, отправятъ се съ него въ лабораторията, взематъ отъ тамъ свободнитѣ лаборанти и въ Крайненската махала заедно съ комиссаря на желѣзницата Матѣевъ, поручикъ Петровъ и събранитѣ народни опълченци, стражари и лаборанти нападатъ пионернитѣ часови на складовѣтѣ, отъ гдѣто подпоручикъ Енчевъ по рано сполучилъ да вземе и даде на пионеритѣ двѣ каруци патрони. При раняването двама отъ часовитѣ, всички други се сдаватъ. Съ това се пресича снабдяването пионеритѣ съ патрони. Слѣдъ това повѣрва се командата на поручикъ Петровъ и се завзематъ позиции близо при Салкъмъ Джамия и Дрѣновския ханъ, откриватъ ожесточенъ бой противъ пионеритѣ. Комисарѣтъ Матѣевъ при Салкъмъ Джамия, като се сражавалъ, билъ съгледанъ отъ брата си подпоручика Матѣевъ, който дѣйствуваше съ пионеритѣ; послѣдния преминалъ позицията при Дрѣновски ханъ; първия като се извѣстилъ че братъ му командува при Салкъмъ Джамия, напуца тая позиция и отива при Дрѣновския ханъ; гдѣто двамата братя пакъ се срѣщатъ. Капитанъ Сапуновъ получава записка отъ капитана Вѣлкова, че полка ще се държи, поканва го да се държи и той; одързостенъ капитанъ Сапуновъ съ командата поручикъ Петровъ и като сполучва да събере още около 50 свободни отъ казармата пѣхотни солдати заедно съ гражданитѣ, усилява нападенията. Комитета „България за себе си“ разпрѣсва по всичкитѣ позиции свои членове и съ останалата частъ при Камбуrowа ожесточаватъ боятъ. Полкътъ сѣщо усилява престрѣлката. Пионеритѣ натиснати отъ всички страни, поискаха чрѣзъ тонове да разбиятъ фабриката и разпрѣснатъ комитетъ, но не сполучиха, понеже едно 9 фунтово оръдие, взето отъ арсенала, било напълнено съ 9 антиметрова граната и вистрела съ барутъ ваденъ тогава отъ патрони и вистрела вмѣсто въ фабриката пада въ дома на подпоручикъ Чавова. Слѣдъ 12 часа нѣкои граждани телеграфиратъ отъ станцията на желѣзницата въ София, Варна, Разградъ, съобщаватъ за случката като искатъ помощъ; при станцията съгледватъ „Голубчикъ“, влизатъ въ него, узнаватъ че „Голуб-

чикъ“, който отъ начало билъ подъ распореджанието на Узунова се отнелъ отъ капитанъ Драганова и че послѣдния арестувалъ въ него майоръ Панова, Тома Кърджиева и двама други вагабонти изъ Влашко, които съ лодка пристигнали, като по условени знакове мисляли, че голубчикъ е на Узунова. До 3 часа слѣдъ обѣдъ престрѣлката бѣше най-ожесточена, силни залпове отъ двѣтѣ страни. Поручикъ Петровъ при отчаянно сражение ранява се на двѣ мѣста сериозно; при Камбуrowа, членоветѣ на комитетъ Ангелъ Черневъ смъртно а Друмевъ легко ранени, ранени много граждани, които веднага се носяха въ болницата; убитъ при казармата дѣйствующия съ пионеритѣ подпоручикъ Паневъ още презъ нощта. Убити и ранени пионери, които се валияха по улицитѣ; кадѣ 3 1/2 часа майоръ Узуновъ като вижда че нѣма никаква надѣжда за сполука, че солдатитѣ му се избиватъ отъ гражданитѣ и пѣхотата, оставя на сѣдбата солдатитѣ си, поръчва имъ да са държатъ и заедно съ Филова, Болмана, Кръстениякова, Енчева, Трѣмбешки, Кръстевъ, Зеленогоровъ преминаватъ при запазеното отъ тѣхъ стѣплене по флотската улица, на лодки пушатъ се по Дунава за да избѣгнатъ въ Влашко. Веднага гражданитѣ и комитетъ „България за себе си“, цомъ забѣлѣзватъ избѣгвалъето имъ, зематъ позиция по брѣговетѣ на Дунава и почватъ стрѣляние по лодкитѣ, раняватъ Узунова, Филова, Кръстева, Болмана. Бѣглѣцитѣ срѣдъ гърмежитѣ излизатъ на нашия островъ срещу града. Една лодка отъ Ромѣнския брѣгъ се пуца на тѣхна помощъ, вистрелитѣ я разгониха. Подпоручикъ Матѣевъ спуска се отъ брѣга да преплува Дунава, но като стига острова се одава. Голубчикъ се впуца, хваща отъ острова бѣглѣцитѣ и ги донася на желѣзната станция. До това врѣме престрѣлката мѣжду двѣтѣ страна вжтрѣ въ града продължава. Дунавския полкъ на чело съ музиката свиряща „Шуми Марица“ направя вилезка посрѣдъ гърмежитѣ. Подпоручикитѣ Божински, Кожухарски и Мирковъ като се виждатъ оставени отъ Узунова на произволъ судби, събиратъ войницитѣ си, предаватъ се капитану Андѣреву, който се освободилъ отъ Кожухарски. Взявшиѣ участие съ пионеритѣ граждани, Черковски, Килифарски, избѣгватъ на лодка въ Ромѣния. Гражданина Цвѣтковъ се скрива въ Гръцкото консулство, отъ гдѣто послѣ се хвана.

Тодоровъ, Губидѣльниковъ, братия Златеви и Карабаровъ се скриватъ и до сега неизвѣстно гдѣ. Азъ слѣдъ като се освободихъ, на конь, на чело на храбритѣ граждани, членоветѣ на комитетъ „България за себе си“ съ капитанъ Андѣрева жандармитѣ срѣща изваденитѣ отъ Голубчикъ и предадени отъ прокурора Маркора подъ гаранцията на капитанъ Владимiрова и кмета, че народа нѣма да ги раскъса, бунтовници, мѣжду които Кърджиевъ и Пановъ, докарва ги въ казармата, а раненитѣ въ болницата. На Александровската площадь събранитѣ около 5000 души

граждани впускатъ се съ виковете смъртъ на измънниците и съ яростъ да ги раскъсатъ. Капитанъ Владимировъ съ вистрѣлъ на въздуха и азъ съ жандармитъ съ голѣмо усилие едвамъ сполучихме да ги отхрвемъ и вкараме въ казармата. Слѣдъ това докараха и хванатитъ въ Дунава на острова: Зеленогоровъ, Кръстевъ и единъ солдатъ и се вкараха въ казармата по сѣщия начинъ при сѣщата опасностъ за раскъсване. Тишината се въдвори, гражданитъ, пѣхотницитъ ликуваха отъ побѣдата нанесена на изменниците на отечеството. Отъ досегашното изслѣдване: въ врѣме сраженията отъ пионеритъ убити 10, ранени 14. Отъ Дунавскій полкъ 1 убитъ, ранени 4, отъ гражданитъ и комитетъ „България за себе си“ 23 ранени, 4 убити. Граждани има още до 10—15 твърдъ леко ранени, въ прѣститъ, рѣдѣтъ и краката. Полевия сѣдъ при огромно множество народъ въ салона на Окр. Управление въ 18 часово заседание осѣди на смъртъ Узунова, Зеленогорова, Кръстенякова, Трѣмбешки, Миркова, Енчева, Кръстева, Кожухарски, Болмана, Божински, Панова, Кърджиева, Цвѣткова, отъ които Мирковъ, Божински и Кръстевъ помилвани послѣ отъ смъртъ на 15 годишни окови, а другитъ, съгласно присѣдата се растрѣлиха на 22 февруарий. Фелдфебелитъ отъ пионерния полкъ осѣдени 5 души на вѣчни окови, 5 на осемъ годишни окови, двама по на три и 5 оправдани.

Управителъ: Мантовъ.

Отъ Държавната Печатница

сж. предадени въ Софийската пощенска станция слѣдующитъ пакети:

Дата	АДРЕССЪ на учрежденията	Колко пакети	№ на пакети
25/II	Вюстендилска земеделска каса . . .	1	484
"	Добричскій околийскій лѣкаръ . . .	1	485
"	Царибродскій мировий сѣдъ . . .	1	486
28/II	Сливенскій мировий сѣдъ . . .	1	487
"	Златишка земеделска каса . . .	1	488
"	Сърнено-Горско околийско управление въ Бръзово . . .	1	489
"	В. рненскій град. мир. сѣдъ . . .	3	490
"	Търновска държ. дѣвическа гимназия . . .	1	491
"	Берковскій мировий сѣдъ . . .	1	492
"	Стрѣмскій мировий сѣдъ въ Карлсво . . .	1	493
2/III	Каванлъжско град. общ. управление . . .	1	494
"	Шуменско окр. управление . . .	1	495
"	Котленско окол. управление . . .	1	496
"	Хасковско окол. управление . . .	2	497
"	Новоселскій мир. сѣдъ (Соф. окръгъ) . . .	3	498

МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ НАБЛЮДЕНИЯ

(OBSERVATIONS MÉTÉOROLOGIQUES)

превъ 28 февруарий и 1 и 2 мартъ — le 28 Février et le 1, 2 Mars 1887.

Наблюдения Observations	Часове (heures)	Д	И	И
		28	1	2
Атмосферно на- легано редуци- рано на 0°C. — Baromètre réduit à 0°C.	7	712.8	708.6	707.5
	2	711.5	706.7	106.9
	9	710.9	706.1	708.1
	*)	711.7	707.1	707.5
Температура °C. — Tempé- rature °C.	7	4.0	7.0	5.0
	2	14.0	14.4	15.8
	9	7.2	12.3	8.0
	*)	8.4	11.2	9.6
Влажностъ въ проценти. Humidité — en %	7	97	92	95
	2	65	62	60
	9	94	66	89
	*)	85	73	81
Вѣтръ. Посока и сила на километри за часъ. — Vent. Di- rection et vitesse par l'heure en kilomètres.	7	—	SO 4.5	—
	2	O 8.19	SO 6.93	SW 8.19
	9	SO 14.4	—	SO 16.8
	*)	—	—	—
Общо състояние на врѣ- мето. — Situation générale du temps.	7	$\frac{1}{2}$ облачно $\frac{1}{2}$ couvert	облачно couvert	$\frac{1}{3}$ облачно $\frac{1}{3}$ couvert
	2	почти облачно à peu près couvert	$\frac{3}{4}$ облачно $\frac{3}{4}$ couvert	почти облачно à peu près couvert
	9	почти облачно à peu près couvert	облачно couvert	ясно serein
	*)	—	—	—

*) средня — moyenne.

Забѣлѣжка (Remarque). На 28 февруарий и 1 мартъ предъ обѣдъ и вечеръта валя дъждъ (la 28 février et le 1 mars la matinée et au soir il a plu).

Наблюдателъ: М. Бъчеваровъ.

Учитель при Софийската класическа гимназия.

О Б Я В Л Е Н И Я.

La direction des travaux publics.

A V I S

№ 782.

La direction des travaux publics à Sophia porte à la connaissance du public qu'elle mettra en adjudication, le 19/31 Mars prochain, la fourniture ainsi que le montage des tabliers métalliques aux ponts suivants:

1. Pont sur la rivière l'Isker près de Tchoumakovtzi, dans le district de Rahova, sur la chaussée Rahova-Loucovite;

2. Pont sur la rivière l'Isker, près de Mezdra, dans le district de Vratza, sur la chaussée de Rahova-Vratza; et

3. Pont sur la rivière l'Osma, près de Mousseliévo, dans le district de Sistov, sur la chaussée de Nicopol-Plevna.

Les soumissions devront être remises sous plis cachetés et adressées à la préfecture de Sophia.

Les soumissionnaires devront verser à l'avance à la caisse du district de Sophia un cautionnement de 6000 frs.

Les plans et le cahier des charges sont à la disposition des intéressés, qui peuvent en prendre connaissance tous les jours non fériés au bureau de la commission départementale ainsi qu'à la direction des travaux publics à Sophia.

Conformément à l'art. 32 de la loi sur les Marchés, les surenchères auront lieu 15 jours après la date de l'adjudication.

Sophia, le 17 Fevrier 1887.

Le directeur: P. Popoff.

Le secrétaire: I. D. Gocheff.

2—2

Купување на коне.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 342.

Комисията, въ гр. Шуменъ съ това обявява правилника, по който ще се ръководи при купуването на коне, съгласно обявеното въ „Държавенъ Вѣстникъ“ по Воен. Министерство обявление № 788, брой 12 отъ 31 януарий 1887 год.

1. Продавача при представлението на коня е длъженъ да представи документъ, че е притежателъ на него, или же довърленостъ, че е упълномощенъ отъ друго да го продава.

2. Всѣки представенъ конь, ще се оцѣнява (по качеството) отъ комисията публично (открито); всѣкой членъ, като се ръководствува отъ инструкциитѣ и описанията, дадени отъ Военното Министерство, ще се произнася: годенъ ли е или не коня и още за каквъ родъ служба го бива.

3. Коня се купува, ако повечето отъ членоветѣ на комисията го одобрятъ.

4. Продавача заявява цѣната на коня си, преди да начене комисията да го преглѣдва.

5. Оцѣняването на годния конь става тайно т. е. всѣкой членъ отъ комисията съобщава отдѣлно на председателя гласа си, които (председателя) слѣд като събере всичкитѣ гласове избира отъ тѣхъ общата срѣдна цѣна, която се съобщава и на продавача.

Забѣлка: Председателя има само единъ гласъ; неговата оцѣнка става преди да е узналъ оцѣнката на другитѣ членове.

6. Заплашанieto на купения конь става на мѣстото въ срѣбро.

7. Покупката наченва отъ 28 февруарий до 1 май всѣки вторникъ и сѣбота.

8. Покупката ще се открива въ канцеларията на 2-й конвий полкъ въ гр. Шуменъ сутрѣнь отъ 9¹/₂ до 12 часа, а послѣ обѣдъ отъ 3 до 5 часа, гдѣто и да се явяватъ продавачитѣ съ конетѣ си.

Пред. на комисията, капитанъ: Рясковъ.

1—(573)—3

Бѣловско търговско дружество „Гора“.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 16.

Занимава се съ търговия на дървенъ материялъ.

Има складъ на Бѣловската желѣзопѣтна станция и въ гр. Т.-Пазарджикъ.

Препорѣчва на г-да търговцитѣ разни видове дървени материяли, най-добри изработени и съ най-умѣрени цѣни.

Према всѣкакви порѣчки и общава най-точно изпълнение; допуца най-широки улеснения на г. търговцитѣ въ доставката, като не търси никаквъ комиссионъ.

Дружеството се състави отъ главнитѣ Бѣловски търговци, които сѣ производители на най-добритѣ материяли, за това управлението на дружеството остава въ надѣжда, че г-да търговцитѣ ще ни почетатъ съ порѣчкитѣ си. Исканията трѣбва да се отираятъ до управителя на дружеството.

Станция-Бѣлово, 25 февруарий 1887 год.

Управителъ: Ив. Х. Ангеловъ.

Дѣловодителъ: А. Георгиевъ.

1—(585)—1

Извѣстие.

Подписанитѣ обявяваме за знание на почитаемата публика, че прекратихме съществуването на нашето адвокатско дружество, основано на 1 септември 1884 г. и за напредъ всѣкий единъ отъ насъ ще упражнява адвокатството самостоятелно и за своя собствена смѣтка.

Дѣлата на нашитѣ клиенти, които още се намиратъ висящи въ сѣдилищата, сѣ така распределени между насъ, щото не остава никаквъ страхъ, че интереситѣ на нашитѣ клиенти биха могли да пострадатъ отъ разтурването на нашето дружество.

София, 1 мартъ 1887 год.

К. Помяновъ.

Я. Геровъ.

1—(586)—3

Търновска окр. постоянна комисия.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 199.

На 16 идущий мѣсець мартъ, въ 2 часа послѣ пладнѣ, въ помѣщеніето на Търновската окр. постоянна комисия ще стане публиченъ търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ постройката на една казарма за 4 дружини въ г. Търново.

Цѣлата работа възлиза на около 800.000 лева.

Искания залогъ е 40.000 лева.

На 19 сѣщий мѣсець ще има переторжка съ 5%.

Конкурентитѣ трѣбва да представятъ въ комисията квитанция отъ нѣкое окръжно ковчезничество или отъ Българската народна банка, че сѣ вложили изискуемия залогъ. Залогъ въ постоянната комисия не се приема.

Поемнитѣ условия, смѣтката, единичнитѣ цѣни и плановетѣ се намиратъ въ управлението на комисията и могатъ да се преглѣждатъ всѣкий присѣственъ день и часъ.

Офертитѣ ще се приематъ до 4 часа послѣ пладнѣ. г. Търново, 20 февруарий 1887 год.

Председатель: Градинаровъ.

Членъ-секретаръ: Ив. Дюлгеровъ.

2—(539)—3

Раховска окр. постоянна комисия.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 422.

Понеже търговетѣ станали на 2 и 3 того за правителственнитѣ совати въ Орѣховското окръжие, не се утвърдиха по причина на неудовлетворителнитѣ имъ цѣни, то съ настоящето си комисията при Орѣховский окр. съвѣтъ обявява за всеобщо знание, че новитѣ търгове, ще се произведатъ на 13 и 14 марта н. г. Поемнитѣ условия интересующитѣ се могатъ да видятъ въ канцеларията на комисията когато поискатъ.

г. Орѣхово, 28 февруарий 1887 год.

Председатель: Македонски.

Членъ-секретаръ: Ракиловъ.

1—(584)—1

Софийско окръжно управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2383.

Софийското окръжно управление има честь да объяви на интересующитѣ се, че на 16 и 17 идущий мѣсець марта въ помѣщеніето на Софийската окръжна постоянна комисия въ 9 часа предъ обѣдъ ще се произведатъ публични търгове за отдаване подъ наемъ презъ текущата 1887 год. слѣдующитѣ правителствени въ Софийското окръжие пасбища:

- 1) Магарешлякъ при с. Заногѣе;
- 2) Клисуре при с. Гинци;
- 3) Мала-Могила при с. Бракъовци;
- 4) Голѣма-Могила при с. Бракъовци;
- 5) Шумахъ при с. Бучино-мало;

- 6) Божурище при с. Гурмазово;
- 7) Голѣмъ саватъ при с. Иваняне;
- 8) Лѣсково-присое при с. Байлово;
- 9) Кютукчия при с. Баѣлово;
- 10) Витиня при с. Чуракъ;
- 11) Мургащъ при с. Чуракъ;
- 12) Мачешъ при с. Клисекюй;
- 13) Шиндерникъ при г. Етрополе;
- 14) Чершовица въ Златишка околия;
- 15) Малко Заногѣе при с. Клисекюй;
- 16) Голѣмо Заногѣе при с. Клисекюй;
- 17) Влайковича въ Златишка околия;
- 18) Кацажаръ въ Златишка околия;
- 19) Баба въ Златишка околия;
- 20) Мали дебели-дѣлъ при с. Гълъбовци;
- 21) Ливади Бански при с. Фалиповци;
- 22) Татарско пасбище при с. Сухъ-долъ;
- 23) Божурище при с. Пролеша.

Поемнитѣ условия по тия пасбища интересующитѣ се могатъ да видятъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията на Соф. окр. постоянна комисия. Залогитѣ за всѣко пасбище е 20% отъ миналогод. му наемна стойность.

г. София, 22 февруарий 1887 год.

Соф. окръженъ управитель: Г. Тишевъ.

Финансовъ помощникъ: Г. Койчиновъ.

1—(566)—1

Балбунарско окол. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 890.

Балбунарското окол. управление има честь да объяви на почитаемата публика, че въ с. Мало Враново (Балбунарска околия) се намира предадена на съхранение, и прехрана една биволица безъ притежатель (юва), съ слѣдующитѣ бѣлези: 4 години, косъмъ черъ, на челото малко бѣло, дѣсното ухо разцѣпено, до конитата на заднитѣ крака малко бѣло и опашката малко къса.

Ако притежательтъ ѝ въ расстояние на 41 день отъ публикуването настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ не се яви съ нужднитѣ за правособственность документи и се я получи; то тя (биволицата) ще бѣде продадена за въ пелза на хазната, съгласно чл. 4 отъ „закона за ювитѣ“.

с. Балбунаръ, 17 февруарий 1887 год.

Околийский начальникъ: Я. Н. Икономовъ.

Секретаръ: Ковачевъ.

1—(542)—1

Куртъ-Бунарско окол. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 663.

Куртъ-Бунарското окол. управление, честь има да объяви за всеобщо знание, че въ чердата на селото Есирджа се намира една крава безъ притежатель (юва) съ бѣлези: косъмъ черъ, 3 години, дѣсното ухо разцѣпено рога малки и криги.

Стопанина на тая крава, ако до 41 день, отъ днесъ не се яви и представи нужнитѣ документи за право-собственность, за да си я получи, ще бѣде продадена въ полза на хазната.

с. Куртъ-Бунаръ, 14 февруарий 1887 год.

К.-Бунарский окол. началникъ: Д. Икономовъ.

Секретарь: Вакаловъ.

1—(546)—1

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 660.

Куртъ-Бунарското окол. управление има честь да съяви за знаеніе, че въ чердата на село Куртъ-Бунаръ, се намира една биволица безъ притежателъ (юва), съ бѣлези: косъмъ черъ, 3 год., заднитѣ ѝ крака секиръ, на опашката има бѣло, дѣсното око чакъръ и лѣвото ухо право резано.

Стопанина на тая биволица, ако до 41 день отъ днесъ не се яви съ нужнитѣ документи за правособственность за да си я получи, ще бѣде продадена за въ полза на хазната.

с. Куртъ-Бунаръ, 14 февруарий 1887 год.

Околийский началникъ: Д. Икономовъ.

Секретарь: Вакаловъ.

1—(547)—1

ОБЪЯВЛЕНИЕ

661.

Куртъ-Бунарското окол. управление има честь да съяви за знаеніе, че въ чердата на село Куртъ-Бунаръ се намира безъ притежателъ (юва), едно малаче съ бѣлези: косъмъ черъ, 2½ год., рога малки, на челото и опашката има бѣло, дърнитѣ два крака третѣ му нокти бѣли и други бѣлези нѣма.

Стопанина на въпросното малаче, ако до 41 день отъ днесъ не се яви съ нужнитѣ документи за правособственность за да си го получи, ще бѣде продадено за въ полза на хазната.

с. Куртъ-Бунаръ, 14 февруарий 1887 год.

Околийский началникъ: Д. Икономовъ.

Секретарь: Вакаловъ.

1—(548)—1

Луковитско окол. управление.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 711.

При Луковитското селско кметство се намиратъ двѣ безпритежателни кобили и една крава, съ бѣлези: едната 8 год. и косъмъ червенъ, другата 3 год., тѣже съ косъмъ червенъ, а кравата 10 год. и косъмъ сивъ, на които стопанитѣ, ако въ растояніе на 41 день отъ денятъ на публикуването настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, не се явятъ съ потребнитѣ документи въ казаното управление да ги получатъ, ще бѣдатъ продадени съгласно закона.

с. Луковитъ, 23 февруарий 1887 год.

Луков. окол. началникъ: П. Панталеевъ.

Секретарь: Боеджиевъ.

1—(550)—1

Ново-Пазарско окол. управление.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 948.

Въ Ново-Пазарский град. загонъ отъ 13 того се намира безъ притежателъ (юва) единъ конь, на 8 год., лѣвото му око слѣпо, на челото му има малко бѣло и лѣвѣй му дирень кракъ бѣлъ.

Ако притежателя му до 25 идущий мартъ не се яви да си го получи, съгласно чл. 4 отъ закона за ювитѣ, ще се продаде за въ полза на хазната.

г. Новий Пазаръ, 17 февруарий 1887 год.

За окол. начал., секретарь: Николовъ.

1—(552)—1

Прѣславско окол. управление.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1107.

Въ Преславската градска юва се пазятъ слѣдующитѣ добитѣци: 1) единъ биволъ на 10 год., едъръ, косъмъ черъ, рога вилести, на лѣвото ухо двѣ дупки, на дѣсното една и ойма, на челото, заднитѣ крака и опашката бѣло, и 2) биволица на 9 год., косъмъ черъ, рога къврѣкъ, ушитѣ окапали отъ измръзнало, на носѣтъ, подъ долната челюсть, на челото, четиритѣ крака, опашката и третѣ цици бѣло и на дѣсната кълка дамга клубъ „••“, — стопанитѣ на които се поканватъ въ разстояніе на 41 день отъ деня на публикуването настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ да се явятъ и си ги получатъ, понеже въ противенъ случай, ще бѣдатъ продадени въ полза на хазната.

г. Прѣславъ, 20 февруарий 1887 год.

Окол. началникъ: В. Желѣзовъ.

Секретарь: Хартиновъ.

1—(554)—1

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1018.

Въ Прѣславската градска юва се пазятъ слѣдующитѣ добитѣци: 1) кобила черна 8 год., на челото и носа малко бѣло и крака ковани, и 2) кобила алена, 2 год., на челото и сръдната на врата малко бѣло и краката нековани, съ едно женско 1 годишно алесто конче, на които стопанитѣ се поканватъ да се явятъ и въ продължение на 41 день отъ деня на публикуването настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ да си ги получатъ, понеже въ противенъ случай, ще бѣдатъ продадени въ полза на хазната.

г. Прѣславъ, 18 февруарий 1887 год.

Окол. началникъ: В. Желѣзовъ.

Секретарь: Хартиновъ.

1—(555)—1

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Долоподписаннитѣ, Андрей Х. Димитриевъ, Димитръ Радуневъ и Евтимъ Харитовъ, синдици по несъстоятелността на Шуменскитѣ жители Оханезъ Х. Гара-

бетовъ Кехаяоглу & С-ие, основани на членове 194 и 241 отъ Отм. Търг. Законъ и ст. ст. 467 п. 3, 468, 472 и 474 отъ Врем. Сжд. Правила, обявяваме за всеобщо знание, че отъ денѣтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ до 15 дена, ще се продава чрезъ публиченъ търгъ съ наддаване, въ писалището на синдикътъ Димитръ Радусевъ, срещу Шум. окр. управление, слѣдующето недвижимо имущество, собственостъ на вишепомѣнатитѣ несъстоятелни:

1) една къща подъ No. 805, находяща се въ г. Шуменъ, Армянската частъ, ограничена съ къщата на Манги, Бабиъ Папазоглу, Х. Гарабета и съ общий пѣтъ, първоначалната оцѣнка 1500 лева.

Желающитѣ г-да да наддаватъ, могатъ свободно да се явяватъ, освѣнъ неприсѣтственнитѣ дни въ писалището на помѣнатиъ Д. Радусевъ всѣки день, часа отъ 9—12 предъ обѣдъ и отъ 2—4 слѣдъ обѣдъ, гдѣто ще имъ бѣдатъ достъпни вситѣ книжа, относящи се до настоящата продажба.

Расходитѣ, бери, сѣдебни и други възши, които ще послѣдватъ при издаванетоъ крѣпостенъ актъ и за въвеждане въ владение, ще бѣдатъ за смѣтката на купувачтъ.

Шуменъ, 14 февруарий 1887 г.

Синдици: { Д. Радусевъ.
Андрей Х. Димитриевъ.
Ефтимъ Харитовъ.

Дѣловодителъ: Х. Ж. Чолаковъ.

3—(517)—3

Софийский окръженъ сждъ.

ПРИЗОВКА

№ 860.

Софийский окр. сждъ, на основание ст. 114 и 115, п. 2 отъ Врем. Сжд. Правила, призовава Яковъ Х. Пауновъ, живущъ въ г. Дяково (Македония), да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на горѣпоменатото сѣдилище въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на завѣдения срещу него искъ отъ Марко Минчовъ отъ с. Абланица, за право на предпочитание на съсѣдство върху едно праздно мѣсто, въ стойностъ 4120 лева.

Въ случай, че призоваемото лице не се яви въ срока, сждътъ ще постѣпи къмъ разглеждане и рѣшение дѣлото задочно, съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врем. Сжд. Правила.

г. София, 14 февруарий 1887 г.

Подпредсѣдатель: Д. Икономовъ.

Секретарь: Хр. Д. Велевъ.

2—(516)—3

Руссенский окръженъ сждъ.

РѢШЕНИЕ

№ 184.

Въ името на законътъ, Рус. окр. сѣдилище, отдѣление гражданско, въ открито сѣдебно засѣдание на

29 ноември 1886 год., въ составъ на предсѣдателя Иванъ П. Божковъ, членове: Юрданъ Костовъ и Никола Д. Селвили, при подсекретаря Симеонъ Молловъ и въ присѣтствието на прокурорътъ А. Дяковичъ слуша доложеното отъ предсѣдателятъ гражд. дѣло № 80/86 г. по описѣтъ на Рус. земл. и сир. касса, противъ Пенли Османъ и порѣчителѣ му Редифъ бинбашинтъ Бошнакъ Сюлеймановъ и Алиоглу Мустафа Арабаджи баши за 3232 лева и 30 ст. по записъ.

Въ засѣданието присѣтствуваха: Христо Касабовъ, повѣренникъ на кассата, порѣчителя Алиолу Мустафа Арабаджи баши, а длѣжника Пенли Османъ и порѣчителѣ Редифъ бинбашинтъ Бошнакъ Сюлеймановъ, призвани чрезъ „Държ. Вѣстникъ“, не се явиха.

Обстоятелствата на дѣлото сж: на 31 мартъ т. г. Рус. земл. и сир. касса, възъ основание на два записа датирани: първия 28 севалъ 1293 г. (28 окт. 1876 г.), а втория — 17 ребулъ-еввелъ 1294 г. (17 мартъ 1877 год.), подписани като длѣжникъ отъ Пенли Османъ и като порѣчителя отъ Редифъ бинбашинтъ Бошнакъ Сюлеймановъ и Алиоглу Мустафа Арабаджи баши — заявилъ искъ срещу послѣднитѣ за 16,161 гр. и 20 пари или 3232 лева и 30 ст. съ предварително изпълнение на рѣшението и законната лихва до послѣдно исплащане.

Въ сѣдебното засѣдание, истецовий повѣренникъ, като предяви оригиналитѣ записи на турский языкъ, поддържа напълно искового си прошение.

Присѣтствующий порѣчителъ-отвѣтникъ Алиоглу Мустафа Арабаджи баши, като призна искътъ, помоли сѣда да постанови шото длѣгътъ да се исплати отъ имуществото на прямиа длѣжникъ, които той притежавалъ и само ако недостигне, то отъ порѣчителѣтъ.

Прокурорътъ бѣ на мнѣние да се уважи искътъ на кассата, съгласно искового прошение.

За да рѣши това дѣло сждътъ, взе въ съображение слѣдующитѣ обстоятелства: а) искътъ на кассата се доказва съ представенитѣ два записа, споредъ които капиталътъ на двата записа възлазя на сума 1560 лева, лихва до 31 мартъ т. г. 1670 лева и 25 ст.; б) самопризнанието на отвѣтника-порѣчителъ Алиоглу Мустафа Арабаджи баши, възъ основание изложеното и ст. 138, 167, 186, 971 и 972 отъ Врем. Сжд. Правила,

р ѣ ш и:

Осжда Пенли Османъ, живущъ въ Цариградъ, да плати на Руссенската земл. и сиротска касса, за издѣлжение записитѣ отъ 28 севалъ 1293 г. и 17 ребулъ-еввелъ 1294 г. по егип. капиталъ 1560 лева, лихва до 31 мартъ 1886 год. 1670 лева и 25 ст., лихва по 9% върху капитала 1560 лева отъ 31 мартъ т. г. до послѣдно исплащане, сѣдебни и за водение дѣлото разноски 268 лева и 65 ст., отъ които истецъ да плати въ сѣда 2 лева за 2 призовки.

Въ случай на несъстоятелностъ на длѣжника Пенли Османа, означенитѣ по горѣ сумми да плататъ порѣчителѣ: Редифъ бинбашинтъ Бошнакъ Сюлеймановъ, живущъ въ Цариградъ и Алиоглу Мустафа Арабаджи баши отъ г. Руссе, да се допустне предварително изпълнение на настоящето рѣшение срещу надлѣжна гаранция.

Срещу това рѣшение се допуска възбана жалба въ единъ мѣсеченъ срокъ, считанъ за присѣтствующитѣ лица отъ 13 декемврий т. г., а за отсѣтствующитѣ отъ деньтъ на обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“.

На първообразното подписаха: Предсѣдатель: Ив. П. Божковъ, членове: Йорданъ Костовъ, Н. Д. Селвили, приподписалъ подсекретарь: Симеонъ Молловъ.

Руссе, 13 декемврий 1886 г.

Подпредсѣдатель: А. М. Ташевъ.

Секретарь: Д. Канчевский.

1—(358)—1

Свищовский мировий съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на закона, Свищ. мир. съдия Ив. Христофоровъ, въ открито съдебно заседание, днесъ на 1887 год. 16 януарий, разгледа гражд. дѣло No. 541 отъ 1886 г., по искътъ на Анастасъ Куюмджията и Манолъ Ламбивъ, противъ Максимъ Шаровъ, бивший Свищовский жителъ, сега въ неизвѣстно мѣстожителство, за 3920½ гр. и съгласно съ чл. чл. 48, 71, 115 и 116 отъ гражд. мир. сѣдопроизводство и ст. 115, п. 3 и 117, отъ Вр. Сѣд. Правила,

заочно рѣши:

Наслѣдника на Шара Фурнаджията, Максимъ Шаровъ да брой на Анастасъ Куюмджията и Манолъ Ламбивъ 3920½ гр. за издѣлжение дългътъ на баща си, който дългъ истцитѣ сѣ заплатили на Шерифъ Хамамджиевъ като поржители; да заплати и всичкитѣ разноски по публикацията.

Рѣшението е неокончателно и подлѣжи на отзивъ въ Свищ. мир. сѣдъ, въ двѣнедѣленъ срокъ, считаемъ отъ деньтъ на еднократното обнародване това рѣшение въ „Държ. Вѣстникъ“, съгласно чл. 121 отъ гражд. мир. сѣдопроизводство.

Мир. сѣдия: И. Христофоровъ.

Секретарь: П. Т. Тортомановъ.

1—(361)—1

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на закона, Свищ. мир. съдия Ив. Христофоровъ, въ открито съдебно заседание, днесъ на 1887 год. 16 януарий, разгледа гражд. дѣло No. 618 отъ 1886 година, по искътъ на Тодоръ А. Божиновъ, повѣренникъ на Димитра и Илия Тричкови отъ г. Свищовъ, противъ Бакалъ Х. Османъ Ага Исмаилъ Арифоолу отъ сѣщия градъ, по настоящемъ живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство, за 1,000 гроша и лихвитъ и съгласно съ чл. чл. 48, 71, 115 и 116 отъ гражд. мир. сѣдопроизводство и ст. 115 п. 3 и 117 отъ Вр. Сѣд. Правила,

заочно рѣши:

Бакалъ Х. Османъ Ага Исмаилъ Арифоолу отъ г. Свищовъ, по настоящемъ живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да брой на Т. А. Божиновъ, повѣренникъ на Димитра и Илия Тричкови 1000 гр. наедно съ лихвитъ имъ 12% отъ 17 мартъ 1875 г. до исплащанieto и всичкитѣ разноски по обнародванетоъ въ „Д.

Вѣстникъ“, за издѣлжение дългътъ си по записъ къмъ сирачетата Димитръ и Илия.

Рѣшението е неокончателно и подлѣжи на отзивъ въ Свищ. мир. сѣдъ, въ двѣнедѣленъ срокъ, считаемъ отъ деньтъ на еднократното обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно чл. 121 отъ гражд. мир. сѣдопроизводство.

Мир. сѣдия: И. Христофоровъ.

Секретарь: П. Т. Тортомановъ.

1—(362)—1

Търновский окръженъ сѣдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 507.

Углавното отдѣление на Търновский окр. сѣдъ, съгласно опредѣлението си, станало въ распоредителното му заседание на 21 януарий т. г. подъ № 74, съ настоящето обявява за всеобщо знаение, че търси отклоняващитѣ се отъ предварителното дирение Кьоръ Хасанъ Ибрахимовъ Бекташовъ отъ махала Тозлу-Аланъ, Константинска община, Еленска околия и Хасана Хюсеиновъ отъ махала Реселлия, сѣща община и околия, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, обвиняеми въ обирание нощемъ къщата на Ахмеда Салиевъ Балеолу отъ м. Мюсюмлер, Старо-Рѣшка община.

Отличителнитѣ бѣлези на спомѣнатитѣ обвиняеми сѣ слѣдующитѣ: 1) Кьоръ Хасанъ Ибрахимовъ Бекташовъ, на 36 годишна възраст, ръстъ срѣденъ, лице голѣмо, съ двѣтъ очи слѣпъ и съ широки плѣщи и 2) Хасанъ Хюсеиновъ на 13—14 годишна възраст, безъ особенни отличителни бѣлези и води първийтъ (слѣция).

Всѣкой, който би узналъ мѣстожителството на помѣнатитѣ отклонивши се: умолява се да ги съобщи на най близкитѣ полицейски власти, а тия послѣднитѣ сѣ обязани да ги представятъ подъ стража въ сѣда.

Търново, 28 януарий 1887 г.

За Предсѣдателствующий чл.: Т. Н. Асановъ.

Пом. секретарь: М. Патевъ.

1—(369)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 511.

Углавното отдѣление на Търн. окр. сѣдъ, съгласно опредѣлението си No. 72, станало въ распоредителното му заседание на 21 т. г., съ настоящето обявява за всеобщо знаение, че дири отклоняващия се отъ съдебното дирение Димитръ Лазаровъ изъ г. Радомиръ и живущий въ г. Горня-Орѣховица, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, обвиняемъ въ кражба паритѣ на Хр. Трифоновъ изъ с. Тъмниско.

Отличителнитѣ бѣлези на помѣннатия обвиняемъ сѣ слѣдующитѣ: 30 годишна възраст, ръстъ високъ и мустаки възжелти.

Всѣкой, който би узналъ мѣстожителството на помѣннатия обвиняемъ, умолява се да извѣсти на най-близкитѣ полицейски власти, а тия послѣднитѣ сѣ обязани да го представятъ подъ стража въ сѣда.

Търново, 28 януарий 1887 г.

Предсѣдателствующий чл.: Н. Ганевъ.

Пом. секретарь: М. Патевъ.

1—(368)—1

Пловдивски сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 125.

Подписаний пом. сѣдебенъ приставъ при Пловд. окр. сѣдъ на II-й Пловд. Овчех. изпълнителенъ участъкъ, на основание изпълнителенъ листъ подъ No. 1671, издаденъ отъ Овчехлм. мировий сѣдия, въ полза на Янко Козмидъ, противъ Илия Минчовъ, ж. отъ с. Цаланица, за искъ състоящъ се отъ двадесетъ лири турски съ ливитъ имъ и др. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временитѣ Сѣдебни Правила, обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день ще се продаватъ съ наддаване недвижимитѣ имоти на Илия Минчовъ, отъ с. Цаланица, а именно: 1) една нива отъ 7 увр., находяща се въ мѣстността „Глушински гьолъ“, съ сѣди: Х. Лука Теодоровъ, Петко Минчовъ, Янкулъ Минчовъ и пѣтъ, първоначална цѣна 70 лева; 2) една нива отъ 1½ увратъ, находяща се въ мѣстността „Гарови Брѣсти“, Цаланишка мѣстность, съ сѣди: Стоилъ Бръстковъ, Стоилъ Визюровъ, Янколъ Минчовъ и пѣтъ, първоначална цѣна 15 лева; 3) една нива отъ 9½ увр., находяща се въ мѣстността „Бръскови брѣсти“, съ сѣди: Стоилъ Бръсковъ, Петраки Гаровъ, Янколъ Минчовъ и пѣтъ на която първоначална цѣна е 95 лева; 4) една нива отъ 3 увр., находяща се въ мѣстността „Терзиевица“, съ сѣди: Ангелъ Пенчовъ, Стоянъ Визюровъ, Христоско Лавтаровъ и пѣтъ, първоначална цѣна 30 лева; 5) една нива отъ 2½ уврата, находяща се въ мѣстността „Терзиевица“, съ сѣди: Георги Джамировъ, Божилю Визюровъ, Х. Л. Тодоровъ и пѣтъ, първоначалната цѣна 25 лева, и 6) една нива отъ 1½ увратъ, находяща се въ мѣстността „Челнушки друмъ“, съ сѣди: Янколъ Минчовъ, Хр. Ластаровъ, Ангелъ Христордовъ и др.

Горѣописанитѣ недвижими имоти сѣ на ответника Илия Минчовъ, находящи се въ Цаланишко землище и ще се продаждъ за издължение дълга му къмъ Янко Козмидъ, наддаването ще почне отъ първонач. оцѣнка.

Желающитѣ да купятъ тия имоти могатъ да наддаватъ всѣки день отъ откриванне продажбата съ исключение неприсѣтственитѣ дни отъ 8½—12 предъ обѣдъ и отъ 2—5 слѣдъ обѣдъ.

г. Пловдивъ, 12 февруарий 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: П. Кожухаровъ.

1—(461)—3

Силистренски сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 149.

Подписаний помощникъ на сѣдеб. приставъ при Сил. окр. сѣдъ на градски участъкъ, Ж. Ивановъ, на основание изпълнителенъ листъ No. 152, издаденъ отъ Силистренски мировий сѣдия, въ полза на Георги Блъсковъ, отъ г. Силистра, повѣренникъ на Т. Минева, отъ сѣдши градъ, противъ Илия Недѣвъ Керемикчи, отъ г. Силистра, за 4.475 гроша, 3 лева за водение на дѣлото, 13 лева възнаграждение и разноска, които ще

послѣдватъ по изпълнението и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 462 и 465 отъ Временн. Сѣдеб. Правила, съ настоящето си обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно обнародване на настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, и до 31 день ще се продава въ канцелярията ми при Силистренски окр. сѣдъ, недвижимото имущество на длъжникъ Илия Недѣвъ Керемикчи, а именно:

Една къща находяща се въ гр. Силистра, въ улица „Хъшовска“ подъ No. 5, направена отъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, състояща се отъ 2 стаи за живѣние, 2 хашови, салонъ и балконъ (чардакъ), обемъ 6 м. 20 сант. ширина 11 м. и 50 сант. дължина, 3 м. и 50 сант. височина, съ дворъ 22 квадратни метра, помежду сѣди: Атанасъ Поповъ, Кючукъ Ахмедъ Чошмеджи, Георги Топора, и Димитрия Свищоровъ.

Горѣпомената къща е собствена на ответника, не е заложена никому и ще се продава за удовлетворение на горната сума.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка 1.000 лева.

Желающитѣ г-да да взематъ участие въ публичната продажба свободно могатъ да се явятъ въ канцелярията всѣкидневно отъ 8—12 часа и отъ 2—5 послѣ обѣдъ, освѣтъ неприсѣтственитѣ дни, да разгледатъ книгата относящи се до продажбата на това дѣло.

г. Силистра, 30 януарий 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Ж. Ивановъ.

1—(495)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 164.

Подписаний, Г. В. Илчовъ, пом. сѣд. приставъ при Силистренски окр. сѣдъ на Силистренски околийски участъкъ, съгласно съ ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временитѣ Сѣдебни Правила, обявявамъ, че отъ трикратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ по наддаване, въ канцелярията ми при окр. сѣдъ въ г. Силистра половината отъ воденицата съ единъ камъкъ, на долапъ и двѣ вади и съ зание построено отъ дърво на земата съ височина 2 метра, дължина 8½ метра и ширина 3 и 4 метра, покрита съ керемиди и състояща отъ три стаи, едната гдѣто е помѣстена мелницата, а другитѣ за живѣние, находяща се въ с. Бръчама (Силистренска околия), долната махала, между сѣди: Руси Костовъ, Добре Дочовъ и срещу нея Неко Паневъ и Иванъ Халевъ, привадлѣжаща на Бошко Маневъ отъ г. Силистра, по наслѣдство отъ баща му и безъ да е заложена никому, и продавающа се за наплащане дълга на притежателя ѝ къмъ Тодоръ Миновъ, отъ гр. Силистра, по изпълнителенъ листъ на Силистр. мировий сѣдия No. 5951, отъ 26 ноември 1884 год., който дългъ състои отъ 2.490 гроша, ливрата имъ отъ 16 ноември 1884 год. до исплащането и разноска, които ще изпълнението.

Наддаването почва отъ първоначалната оцѣнка 300 лева, и книгата по продажбата могатъ да се разгледватъ всѣкога въ присѣтственитѣ дни и часове въ канцелярията ми.

г. Силистра, 30 януарий 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Г. В. Илчовъ.

1—(466)—3

Търновский сждебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 198.

Подписанный, Георги Хр. Корфоновъ, сжд. приставъ при Търновский окр. сждъ, на основание испълнителный листъ подъ No. 978, издаденъ отъ Търновский град. мировий сждия на 9 септември 1886 год. и съгласно ст. ст. 452, 454 и 465 отъ Врем. Сждебни Правила, чрезъ настоящето си обявямъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава въ канцеларията ми при Търновский окр. сждъ, недвижимото имущество на Димитръ В. Нотовъ отъ г. Търново, живущъ въ г. София, а именно: единъ дворъ отъ къща въ гр. Търново, въ махалата Св. Троица, край рѣката Янтра, състоящъ отъ около 1½ дюлюмъ, ограденъ съ каменни дуvari, въ който дворъ се влиза отъ една голѣма порта, въ дворътъ се нахождатъ 30 дървета, разни овошки и единъ разграденъ кладенецъ, съ предѣли: отъ двѣтъ страни Василъ Казанджията, Георги Обришимджията, Панайотъ Табака и пята край Янтра.

Горѣпоменатото недвижимо имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искътъ на Мария Иванова отъ гр. Търново, състоящъ стъ 2500 гроша и лихвитъ имъ по 12% въ годината отъ 19 декември 1886 год. до окончателното исплащание и сждебни разности 3½ лева.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка 500 лева нагорѣ.

Желающитъ да купятъ това имущество, могатъ да наддаватъ всѣкидневно въ канцеларията ми съ исключение на неprisѣтственнитъ дни.

Търново, 9 февруарий 1887 год.

Сжд. приставъ: Г. Корфоновъ.

1—(472)—3

Шуменский сждебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 231.

Подписанный, Иванъ Данчовъ, сждеб. приставъ при Шуменский окр. сждъ, на основание испълнит. листъ подъ No. 9631, издаденъ отъ Шуменский окр. сждъ на 31 декември 1886 год. и съгласно ст. 451, 452, 456, 457, 462 и 465 отъ Врем. Сжд. Правила, обявямъ за всеобщо знаение на почитаемота публика, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава недвижимото имущество на Стефана Минчова, изъ гр. Шуменъ, състояще отъ половината на една къща, нахожда се въ г. Шуменъ, расположена въ Пълнокладенцова часть подъ No. 540, двоетажна, състояща: горний етажъ отъ двѣ стаи, долния отъ една стая, поница и готварница, обградена съ керпичи, покрита съ керемиди, дворътъ отъ 3 лѣхи и единъ кладенецъ въ двора, граничи съ домоветъ на Петръ Костовъ, Хосню Салимовъ, Кули Атанасовъ, Добри Емировлу; оцѣнява се за 2000 гроша.

Това имущество не е заложено никому и се продава за дългътъ му къмъ Дечка попъ Стефана отъ количество 1742⅔ гроша.

Продажбата ще почне отъ горнята оцѣнителна сума. Книжката, относящи се до това продаване, могатъ се разгледа отъ желающитъ г-да конкуренти всѣкий день освѣтъ празниците въ канцеларията ми, въ г. Шуменъ, часътъ отъ 9—12 сутрѣ и отъ 2—4 послѣ обѣдъ.

г. Шуменъ, 5 февруарий 1887 год.

Сждебенъ приставъ: Данчовъ.

1—(476)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 233.

Подписанный, Иванъ Данчовъ, сждеб. приставъ при Шуменский окр. сждъ, на основание испълнит. листъ подъ № 9631, издаденъ отъ Шуменский окр. сждъ на 31 декември 1886 г. и съгласно ст. 451, 452, 456, 457, 462 и 465 отъ Врем. Сжд. Правила, обявямъ за всеобщо знаение на почитаемота публика, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава недвижимото имущество на Недѣлко Манчовъ изъ г. Шуменъ, състояще отъ половината на една къща, нахожда се въ г. Шуменъ, расположена въ Черковна часть безъ нумеръ, двоетажна, състояща: горний етажъ отъ двѣ стаи, поница и мугвакъ, обградена съ плетъ, покрита съ керемиди, дворъ отъ четвъртъ леха, граничи съ домоветъ на Тодоръ Катадиновъ, Руска Иванчовъ и непроходима улица; оцѣнява се за 2000 гроша.

Това имущество не е заложено никому и се продава за дългътъ му къмъ Дечка попъ Стефанова отъ количество 1742⅔ гроша.

Продажбата ще почне отъ горнята оцѣнителна сума. Книжката, относящи се до това продаване, могатъ се разгледа отъ желающитъ г-да конкуренти всѣкий день, освѣтъ празниците, въ канцеларията ми, въ г. Шуменъ, часа отъ 9—12 сутрѣ и отъ 2—4 слѣдъ обѣдъ.

г. Шуменъ, 5 февруарий 1887 год.

Сждебенъ приставъ: Ив. Данчовъ.

1—(477)—3

Царибродский мировий сждия.**ПРИЗОВКА**

№ 13.

Царибродский мировий сждия, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врем. Сжд. Правила, призовава бивший житель изъ гр. Трѣвна, а сега неизвестно гдѣ живѣе, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ камарата на Царибродский мировий сждия, въ шесть мѣсечъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на заведеното протавъ него углавно дѣло, за нарушение питейния уставъ.

Въ случай на неявяване въ горѣозначенния срокъ, мировий сждия ще постѣпи съгласно чл. 100 отъ Углавното мирово сждопроизводство.

г. Царибродъ, 9 февруарий 1887 год.

Мировий сждия: Ив. Т. Каназирски.

Секретарь: Н. В. Румѣновъ.

1—(475)—3

Видинский град. мировий сѣдѣя.**ПРИЗОВКА**

№ 169.

Видинский градский мировий сѣдѣя, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врем. Сѣд. Правила, призовава Стоянъ А. Лиличъ, житель изъ г. Пеша (Унгария), самъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, да се яви въ камарата му, находяща се въ г. Видинъ, улица Николаева подъ №. 990, слѣдъ четири-мѣсеченъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за отговоръ по предявения срещу него и Камена Мишова, изъ г. Видинъ, искъ отъ Николай Т. Цановъ, повѣренникъ на Петко Гетовъ изъ с. Видболъ, за снемание неправилно наложенъ запоръ върху двѣ лозя, принадлежащи на Пена Кръстова тоже изъ г. Видинъ.

Въ случай на неявяване, то сѣдѣята ще постѣпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ Гражд. мирово сѣдопроизводство.

г. Видинъ, 13 февруарий 1887 год.

Мировий сѣдѣя: П. Хиновъ.

Секретарь: Т. Цановъ.

1—(480)—3

Ст.-Загорский мировий сѣдѣя.**ПРИЗОВКА**

№ 234.

Старо-Загорский мировий сѣдѣя, на основание ст. ст. 114 и 115 § 2 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Хатима Ибрямовъ, бивши житель отъ с. Чавлаккой Старо-Загорска околия, сега живущъ въ г. Цариградъ, на Юскюдаръ въ Ени Джамя, да се яви въ камарата на сѣдѣя лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ четири мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на трикратно публикуване настоящата призовка въ „Д. Вѣстникъ“, за да отговори на предвидения срещу него искъ отъ Бойча Славовъ, отъ с. Карабунаръ Ст.-Загорско, за гроша четири хиляди и сто златни.

Въ случай на неявяване въ горѣозначений срокъ сѣдѣята ще постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Стара-Загора, 7 февруарий 1887 год.

Мировий сѣдѣя: Коларовъ.

1—(467)—3

ПРИЗОВКА

№ 235.

Старо-Загорский мировий сѣдѣя, на основание ст. ст. 114 и 115 § 2 отъ Временнитѣ Сѣд. Правила, призовава Хатима Ибрямовъ, бивши житель отъ с. Чавлаккой Старо-Загорска околия, сега живущъ въ г. Цариградъ на Юскюдаръ въ Кадаккой при Кебекчи Мустафа Чирпанецъ, да се яви въ сѣдебната му зала, лично или

чрезъ законенъ повѣренникъ въ четири мѣсеченъ срокъ отъ трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявения върху му искъ отъ Юмеря Ибрямовъ, отъ с. Чавлаккой Старо-Загорска околия, за гроша хиляда седемстотинъ и осемдесетъ текущи.

Въ случай на неявяване въ горѣозначений срокъ сѣдѣята ще постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Стара-Загора, 7 февруарий 1887 год.

Мировий сѣдѣя: Коларовъ.

1—(469)—3

ПРИЗОВКА

№ 236.

Старо-Загорский мировий сѣдѣя, на основание ст. ст. 114 и 115 § 3 отъ Временнитѣ Сѣд. Правила, призовава Хатима Ибрямовъ, бивши житель отъ с. Чавлаккой Старо-Загорска околия, сега живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ сѣдебната му зала въ г. Стара-Загора, лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, въ шесть мѣсеченъ срокъ отъ трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на искътъ предявенъ върху му отъ Ивана Димитровъ, отъ с. Чавлаккой Старо-Загорско, за десетъ и половина лири турски.

Въ случай на неявяване сѣдѣята ще постѣпи съгласно чл. 115 отъ гражд. мирово сѣдопроизводство.

г. Стара-Загора, 7 февруарий 1887 год.

Мировий сѣдѣя: Коларовъ.

1—(470)—3

Ст.-Загорский сѣдебенъ приставъ.**ПОВѢСТКА**

№ 369.

До г-на Диматра Папазаоглу, ж. на г. Казанлъкъ, за сега живущъ въ г. Цариградъ.

На основание испъл. листъ подъ №. 43, издаденъ отъ Старо-Загорский окр. сѣдъ на 9 януарий 1887 г. противъ васъ, да заплатите на Шипченската митница, въ полза на държавний ковчегъ хиляда и три лева и четири ст. акцизно право, вносно мито, полупроцентенъ сборъ и гербови марки и разносикъ по изпълнението, поканвамъ ви да се явите лично или чрезъ свой повѣренникъ въ канцелярията ми въ г. Казанлъкъ, въ двѣнедѣленъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване настояща повѣстка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. ст. 354 и 430 отъ Временнитѣ сѣд. Правила, и да внесете помѣнати си дългъ; въ противенъ случай, ще се постѣпи къмъ опись и продажба на движ. или недвиж. ви имущества въ г. Казанлъкъ.

г. Казанлъкъ, 12 февруарий 1887 год.

Пом. сѣдеб. приставъ: Б. Н. Богдановъ.

1—(471)—3

Руссенский град. мировий съдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 211.

Руссенский градский мировий съдия, възъ основание ст. 115 п. 2 Врем. Съдебни Правила, призовава Халиме Ахмедова бивша Руссенска жителка, а по настоящемъ живуща въ гр. Цариградъ (Турция), да се яви въ съдилището му въ продължение на четири мѣсеченъ срокъ отъ деня на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предъявения срещу ѝ искъ отъ Етемъ Али Капитанъ отъ г. Руссе, за право предпочитание на половинъ къща.

Въ случай на неявяване ще се постѣпи съгласно чл. 115 Гражд. Мирово Съдопроизводство.

г. Руссе, 30 януарий 1887 год.

Руссенский град. мир. съдия: Н. Поповъ.

Секретаръ: Д. Ив. Шичковъ.

2—(391)—3

Търновский съдебенъ приставъ.**ПОВѢСТКА**

№ 130.

До господина Х. Ахмедъ Х. Абдуллоу отъ г. Търново, а по настоящемъ живущъ въ г. Цариградъ (Турция).

Подписанный, помощ. на съдеб. приставъ при Търновский окр. съдъ на III Гор. Орѣховский участкъ, на основание исполнительный листъ №. 295, издаденъ отъ Търновский окр. съдъ на 20 януарий 1887 год., въ полза на Константинъ Николовъ отъ г. Горня Орѣховица противъ Васъ за сума 8282 гроша въ лира турска 105 гроша и лихвитъ имъ по 12% въ годината отъ 8 априлий 1882 година до денътъ на исплащанieto имъ, Ви пригласявамъ да внесете доброволно рѣченната сума отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата повѣстка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до двѣнедѣленъ срокъ съобразно ст. 430 отъ Временнѣ Съдебни Правила, както и да присѣтствувате при описътъ на недвижимото Ви имущество, слѣдъ истичанieto на горѣказанный срокъ, съобразно ст. 433 отъ същитѣ правила, въ противенъ случай ще се постѣпи къмъ описътъ и продажбата на недвижимото Ви имущество състояще отъ: една нива находяща се въ землището на с. Циганово, въ мѣстността „Селото“ съ предѣли: къщитѣ на Петра Вѣлювъ, Христо Х. Константиновъ, градинитѣ на Братия Джурови, Х. Златевата градина и пѣтъ, и въ Ваше отсъствие.

г. Гор. Орѣховица, 27 януарий 1887 год.

Пом. съдеб. приставъ: Абаджиевъ.

2—(397)—3

ПРИЗОВКА

№ 111.

Подписанный, помощ. съдебенъ приставъ при Търновский окр. съдъ на IV участкъ, на основание исполнительный листъ подъ № 1064, издаденъ отъ Еленский мировий съдия, призовавамъ Дели Хюсеина изъ махла Кирдовци, Старо-Рѣшка община, Еленска околия, а по

настоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ канцеларията ми въ расстояние на 15 дена отъ трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и заплати доброволно дългътъ си отъ 2500 гроша, 47 франка и разноска по изпълнението, за смѣтка на Атанасъ Н. Кочановъ изъ гр. Елена, повѣренникъ на Никола С. Бакърджиевъ. Въ противенъ случай ще се постѣпи съгласно ст. ст. 433, 443, 454, 456 и 465 отъ Временнѣ Съдебни Правила, къмъ описъ, оцѣнение и продажба на недвижимѣ Ви имущества, находящи се въ землището на с. Стара-Рѣка, именно: на 4 ниви около 20 дюлюма; на 2 ливади около 3 дюлюма и на 2 кори около 7 дюл. г. Елена, 26 януарий 1887 год.

Пом. съдебенъ приставъ: П. И. Братовъ.

2—(371)—3

Ловчанский съдебенъ приставъ.**ПРИЗОВКА.**

№ 47.

До господина Лалу Петковъ (отъ гр. Тетевенъ) по настоящемъ живущъ въ „Романия“ въ неизвѣстно мѣстожителство.

На основание исполнительный листъ на Тетевенский мировий съдия отъ 21 януарий т. г. подъ № 62, издаденъ въ полза на Ив. П. Шишковъ отъ г. Тетевенъ, противъ Васъ за 600 гроша; прогласявамъ Ви щото въ расстояние на 15 дни слѣдъ трикратното обнародване настоящата въ „Държ. Вѣстникъ“, да ми внесете горнята сума и всичкитѣ разноси по публикаци въ рѣчений вѣстникъ; въ противенъ случай ще постѣпи съ Васъ съгласно ст. ст. 430 и 433 отъ Врем. Съдебни Правила до описъ и продажба къщата ви въ г. Тетевент махалата „горний-край“.

г. Тетевенъ, 3 февруарий 1887 год.

Помощ. съдебенъ приставъ: Я. Ташковъ.

2—(409)—3

Пловдивский съдебенъ приставъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 147.

Подписанный, пом. съдеб. приставъ при Пловд. окр. съдъ на I участкъ, на основание испъл. листъ подъ №. 2058, издаденъ отъ Пловдивский град. мировий съдия въ полза на Хафъзъ Мехмедъ Х. Еминовъ, противъ Хюсеинъ Х. Лаутлу за искъ 2060 гр. въ лира тур. 140 гроша и 325 гр. разноси и съгласно ст. 452, 454, 460 и 465 отъ Времен. Съдебни Правила обявявамъ, че послѣ трикратното обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 денъ ще се продава на публиченъ търгъ недвижимото имущество принадлежаще на длъжника, именно: $\frac{1}{6}$ часть отъ къщата находяща се въ г. Пловдивъ III часть състояща 9 стан, яхъръ и отлукана, съ дворъ половинъ леа, съградена отъ долма, покрита съ керемиди съ събди: училище (Медреето) Хюсеинъ Еф. Фейрадиновъ, Лаутлу и пѣтъ.

Продажбата ще почне отъ 25 тур. лири.

Описаната частъ е собствена на длъжника и не е заложена никому, нито е подъ запоръ отъ друго лице.

Желающитѣ да купятъ или наддаватъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки день освѣнъ неприсѣтственнитѣ дни, гдѣто ще се достъпни всѣкому книжата относително горнята продажба.

г. Пловдивъ, 3 февруарий 1887 год.

Пом. съдебенъ приставъ: П. Димитровъ.

2—(401)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 148.

Подписаний, пом. съдебенъ приставъ при Пловдивский окр. сѣдъ на I град. участъкъ, на основание исполн. листъ подъ № 1880, издаденъ отъ Пловд. град. мир. сѣдья въ полза на Д. С. Тончевъ, противъ Ефросина Варушова, Д. Казанджислу, за искъ 32 турски лири, лихвата имъ отъ 26 май 1886 год., и 200 гр. златни разноси, и съгласно ст. 452, 454, 460 и 465 отъ Врм. Съдебни Правила, обявявамъ, че послѣ трикратното обнародвание настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продава на публиченъ търгъ недвижимото имущество принадлежаще на длъжницата, именно: единъ дюкянъ съ една малка гивгерена маза и една стаячка задъ него, находящи се въ III часть на градъ Пловдивъ „Калиакчийска чаршия“ съ съсъди: Яни Х. Костовъ, Джакия, Никола Ламбровъ и пѣтъ.

Продапъта ще почне отъ 38 лири турски.

Описаното имущество е собствено на длъжницата и не е заложено никому, нито е подъ запоръ отъ друго лице.

Желающитѣ да наддаватъ или купятъ казанното имущество могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки день освѣнъ неприсѣтственнитѣ дни, гдѣто ще бждатъ достъпни всѣкому книжата относително горнята продажба.

г. Пловдивъ, 3 февруарий 1887 год.

Пом. съдебенъ приставъ: П. Димитровъ.

2—(402)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 185.

Подписаний, пом. съдебенъ приставъ при Плов. окр. сѣдъ, П. Кожухаровъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 277 отъ Плов. окр. сѣдъ, издаденъ въ полза на М. Малиади (Елен. подданикъ) противъ Петръ Костадиновъ жит. отъ г. Пловдивъ, за искъ състоящъ се отъ 143 лири турски съ лихвитѣ имъ и др. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 462 и 465 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ, че отъ денътъ на послѣдното трикратно обявление застоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продамъ съ наддавание въ канцеларията си въ г. Пловдивъ, доуизложенитѣ недвижими имущества, принадлежащи на отвѣтника Петръ Константиновъ, за исползание дългѣтъ му, а именно:

1) една къща No. 1 находяща се въ Иве ходжа махала, въ главната улица—за ставцията, съсъдна съ къщитѣ на Атагасъ Василевъ Кафеджия, Янко Дунее и отъ двѣ страни пѣтъ, направена съ дървенъ и тухленъ материалъ, покрита съ керемиди, съ двѣ отдѣле-

ния и съ изба на два отдѣла, съ двоѣтъ постланъ съ плочи. Къщата широка 10 метра, дълга 10 метра, съ мутвакъ покритъ съ тухли въ сѣкий (на къщата дворъ дълж. 10 метра, захваща заедно съ двора, мутвака и къщата 240 □ аршина, първоначална цѣна 90 л. тур.;

2) I (цѣла) часть отъ единъ дюкянъ No. 152 находящъ се въ Кичукъ Лаут. махала отъ г. Пловдивъ, съсъденъ съ къщата на Хр. Дуванджа и отъ двѣтъ страни пѣтъ, направенъ отъ дървенъ материалъ, съ 2 етажъ, покритъ съ керемиди, шесть отдѣления въ горний и долний етажъ, захваща четвъртото пространство 412 □ арш. съ дворъ, незаградеиъ, а само дюяна, дължина 10 аршина, ширина 9 арш. височина 8 арш., първоначална цѣна 20 лири турски;

3) $\frac{1}{2}$ часть отъ единъ дюкянъ, находящъ се въ Кюнджиската чершия III Марин. часть отъ гр. Пловдивъ, съсъденъ съ мазата на Хр. Кацигра, сега притежание на наследницѣтъ на Михалаки Немцоглу, дюяна на Ибремъ Еминовъ, Георги Валджиата и пѣтъ.

Горѣописанитѣ имущества не сѣ заложени никому, нито сѣ ипотекирани нѣкому, а сѣ собственностъ на Петра Костадиновъ жит. отъ г. Пловдивъ и ще се продадатъ за издължение дългѣтъ му, на к йто първоначалната цѣна ще почне отъ 150 лири турски нагорѣ изобщо.

Желающитѣ да купятъ тия имоти, могатъ всѣки день, съ исключение на неприсѣтственнитѣ, отъ денътъ на откривание продажбата да наддаватъ отъ 8 $\frac{1}{2}$ до 12 часа предъ обѣдъ и отъ 2 до 5 слѣдъ обѣдъ, на които г-да ще бждатъ достъпни всичкитѣ книжа по продажбата.

г. Пловдивъ, 4 февруарий 1887 год.

Пом. съдеб. приставъ: П. Кожухаровъ.

2—(403)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 188.

Подписаний, пом. съдеб. приставъ при Пловд. окр. сѣдъ, П. Кожухаровъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 203, отъ Пловд. окр. сѣдъ, издаденъ въ полза на Дона Пенкова, противъ Ив. Матушовъ и Пена Иванова жит. отъ г. Пловд. за искъ състоящъ се отъ 1930 гроша златни, съ съдебнитѣ и др. разноси и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявявамъ, че отъ денътъ на послѣдното трикратно обнародвание настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продава съ наддавание на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Пловдивъ недвижимото имущество на горѣпоменатитѣ длъжници, а именно:

1) една къща ($\frac{1}{2}$ $\frac{5}{8}$ $\frac{4}{8}$ $\frac{5}{8}$ $\frac{8}{8}$ части) отъ нея находяща се въ Керхана махала, IV св. Петкина часть отъ г. Пловдивъ, съ съсъди: Костадинъ Дюлгеринътъ, Георги Помакътъ и пѣтъ; къщата има дължина 27 арш., широчина 6, височина 4 аршина, покрита съ керемиди, съ 4 отдѣли стаячки едноетажни, съ сламникъ и оборъ въ двора двоетаженъ захваща заедно съ къщата, обора и двора 529 четв. аршина, първоначална цѣна 350 лева.

Горѣописаното имущество е собственостъ на Иванъ Матушовъ и Пена Иванова безъ $\frac{5}{8}$ $\frac{2}{8}$ $\frac{7}{8}$ $\frac{8}{8}$ части (принадлежащи на ишицата Дона Пенкова) и ще почне продажбата отъ първоначална цѣна.

Желающитѣ да купятъ това имущество могатъ всеки день, съ исключение на неprisхтственнитѣ, да наддаватъ отъ 8½ до 12 часа предъ обѣдъ и отъ 2 до 5 слѣдъ обѣдъ.

г. Пловдивъ, 4 февруарий 1887 год.

Пом. сѣдеб. приставъ: П. Кожухаровъ.

2—(404)—3

Кюстендилский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 351.

Подписанный, Хр. К. Стрѣхарский, сѣдеб. приставъ при Кюстендилский окр. сѣдъ, на основание исполнительный листъ, издаденъ отъ сѣщия сѣдъ на 21 априлий мин. 1886 г. подъ № 2922, и съгласно ст. ст. 454, 455, 456, 457, 458, 463 и 465 стъ Врем. Сѣдебни Правила, обявямъ за знаеніе, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава на публиченъ търгъ съ наддавание слѣдующий недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Васе Никовъ отъ с. Слокощица, Кюстендилска околия, а именно: 1) една ливада, находяща се въ чертата на сѣщето село въ мѣстността „Суха ливада“, състояща отъ около 8 уврати, между сѣсѣди: Спасе Търновали, Андонъ Ангеловъ Чекенъ, Велко Самарджи, Мите Пѣшовъ съ ливади и орманъ, оцѣнена цѣлата за 1500 гроша; и 2) единъ ханъ, принадлежащъ на Цѣвтанъ Огняновъ отъ сѣщето село и околия, находящъ се въ това село, при предѣли: Стоица Пауновъ съ къща, голѣма вада, шосе (пѣтъ) и Токе Ресачовъ съ юртище, оцѣненъ за 2500 гроша; за удовлетворение исктъ на Гула Ламбровъ отъ г. Кюстендилъ, състоящъ отъ 7000 гроша, лихвитѣ имъ по 12% годишно до окончателното имъ исплащаніе и други разности, които му дължатъ като порѣчителы на Митре Велковъ, жит. отъ сѣщето село.

Желающитѣ да купятъ горѣпоменатитѣ имоти, нека се явяватъ, ежедневно, освѣтъ въ неprisхтственнитѣ дни, въ канцеларията ми отъ 9—12 часа преди и отъ 2—5 слѣдъ пладнѣ, гдѣто ще имъ бѣдѣтъ достъпны всичкитѣ формалности по продажбата и да наддаватъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка нагорѣ.

г. Кюстендилъ, 7 февруарий 1887 год.

Сѣд. приставъ: Хр. К. Стрѣхарский.

2—(407)—3

ПРИЗОВКА

№ 309.

До господина Хюсеинъ Хасановъ отъ г. Кюстендилъ, а сега живущъ въ гр. Криворѣчна Паланка (Турция).

На основание исполнительный листъ, издаденъ отъ Кюстендилский окр. сѣдъ на 5 януарий 1887 год. подъ № 42, приканвамъ Ви да се явите, въ растояніе на 10 дни отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, въ г. Кюстендилъ, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ и предадете на Наумъ Симовъ отъ г. Кюстендилъ, отъ нивата, находяща се въ сѣщия градъ, съ сѣсѣди: отъ

югъ — мѣстността „Хасарлъкъ“, отъ западъ — улица и Георги Абаджи, отъ сѣверъ — бахчитѣ на Христо Абаджи и Ангелко Митровъ и отъ истокъ — нивата на Наумъ Симовъ, нарѣчена „Прѣснова“, 2 уврата и то отъ сѣверната страна и да заплатите разности по исплъненіето.

Въ противенъ случай ще се постѣпи съгласно ст. ст. 331, 333 и 483 отъ Врем. Сѣдебни Правила.

г. Кюстендилъ, 4 февруарий 1887 год.

Сѣд. приставъ: Хр. К. Стрѣхарский.

2—(408)—3

Руссенский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 70.

Подписанный, пом. сѣдебенъ приставъ при Руссенский окр. сѣдъ отъ V Бѣлеский участкъ К. Минчевъ, за исплащаніе исполнительный листъ No. 67, въ полза на Петръ Бояджиевъ, Бѣленский житель, противъ Фехми Азизе и еахгре Шеркатъ Бееви за 995 лева и всички сѣдебни и по исплъненіето разности, обявямъ за всеобщо знаеніе, че отъ деня на послѣдното трикратно обнародване на настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ се открива въ канцеларията ми въ г. Бѣла, публична продажъ съ наддавание върху недвижимитѣ имущества на горѣпоменатитѣ длъжници описани както слѣдва:

1) нива отъ 13 дюл., въ мѣст. „Фѣжджлъж“ между сѣсѣди: Дервишъ Махмудъ Беевъ, поляна пѣтъ и пѣтъ; 2) нива отъ 2 дюл., въ мѣстността „помѣтковъ ялакъ“ между сѣсѣди: Дервишъ Бей, Махмудъ Беевъ, Никола Минчевъ, Коли Руссеевъ и Хасанъ Фучиджи;

3) нива отъ 15 дюл., въ мѣстността „Мешеликъ“ между сѣсѣди: Петко Фурчилковъ, Колю Фурчилковъ, Дервишъ Бей, Махмудъ Беевъ и пѣтъ;

4) нива отъ 5 дюл., въ мѣстността „Мешеликъ“ между сѣсѣди: пѣтъ, Колю Фурчилковъ, Петко Върбановъ и мера;

5) нива отъ 6 дюл., въ мѣстността „Гюль-Бунарски лоза“ между сѣсѣди: Дервишъ Бей Махмудъ Беевъ, Гучо-Даллжогду, Петю Тешевъ и Ради-Папавъ;

6) нива отъ 3 дюл., въ мѣстността „Чагаратъ“ между сѣсѣди: Дервишъ Бей Махмудъ Беевъ, Данчо Касанъ, Колю Дели Стояновъ и гора.

Тия имущества сѣ преобрѣтени отъ длъжницитѣ по наслѣдство и не сѣ подъ никакво друго запрещение или залогъ.

Желающитѣ Г.г. куповачи могатъ да се явяватъ и виждатъ формалноститѣ на продажбата въ канцеларията ми сѣдебно въ означения горѣ продажбенъ срокъ презъ присхтственнитѣ дни и часове.

г. Бѣла, 29 януарий 1887 год.

Пом. сѣдебенъ приставъ: Минчевъ.

2—(411)—3

Габровский мировий сѣдия.

ПРИЗОВКА

№ 361.

Габровский мировий сѣдия, на основание ст. 47 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство и съгласно ст.

ст. 114, 115 п. 3 и 117 отъ Времен. Сждеб. Правила, призовава Коля Дончовъ, отъ село Боженциѣ, живущъ въ Княжество България въ неизвѣстно мѣсто-жителство, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ камарата на сѣдилището въ 6 мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на заявения срещу му искъ отъ Габровеца Ивана К. Калпазановъ, за 600 гроша и лихвата имъ по 12% въ годината до исплащанieto, въ лир. тур. 116 гроша.

Въ случай на неявяване сѣдѣтъ ще се съобрази, съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ Гражданското Миаово Сѣдопроизводство.

г. Габрово, 5 февруарий 1887 год.

Мировий сѣдия: Хр. Бурджовъ.

Секретарь: Кирилловъ.

2—(417)—3

Софийский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 135.

Подписавий, Ан. М. Трухчевъ, пом. сѣд. приставъ при Соф. окр. сѣдѣ, въ допълнение на обявлението си №. 514, 680 и 715, отъ 1886 год., отъ които първото обнародвано въ „Държ. Вѣстникъ“ брсе 106, 107 и 108 отъ м. г. съ които се продаваше на втора проданъ съ наддавание къщата на Никола Митакъвъ находяща се въ г. София, улица „Гюръ-чешма“ подъ №. 275, за смѣтка на най-послѣдний наддавачъ Т. Начевъ и която къща въ послѣдната и втора проданъ т. г. на 12 януарий 1887 год. остана върху най-послѣдний наддавачъ Цвѣтко Стояновъ отъ гр. София за 7605 лева, но защото и втория и послѣденъ наддавачъ (Цвѣтко Стояновъ) не внесе дадената отъ него сума, то на заявлението на вискателя на дѣлото Душко Кесяковъ ж. Софийский, иска да се продаде третий пѣтъ за смѣтка на вторий послѣдний наддавачъ. За всичко това и на основание ст. 466 п. 3, 472, 473 п. 3 и 474 отъ Врем. Сждеб. Правила, обявявамъ за всеобщо знаение, че слѣдъ трикратното обнародвание настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, 31 день ще продамъ на публична проданъ съ наддавание третий пѣтъ рѣченната къща, за смѣтка на Цвѣтка Стояновъ, като се наче наддаганието ѝ отъ първоначалната ѝ оцѣнка 2000 лева и въ случай колкото недостигнатъ до наддадената отъ него сума 7605 лева и сѣд. разности по третата продажба ще се изискать по законий рѣдъ отъ Цвѣтка Стояновъ.

Желающитѣ да купять рѣчената къща могатъ да се явяватъ въ работнитѣ дни и часове въ канцеларията на сѣдеб. приставъ да наддавать, гдѣто ще иматъ на разположение всичкитѣ книжа по продажбата на къщата.

г. София, 6 февруарий 1887 год.

Пом. сѣдеб. приставъ: Ан. М. Трухчевъ.

2—(413)—3

Севлиевокии мировий сѣдия.

ПРИЗОВКА

№ 1411.

Севлиевокии мировий сѣдия, на основаніе ст. 115 § 2 отъ Временнитѣ Сждебни Правила, призовава Хасана Еминовъ и Ахмиде Еминова, бивши жители на с. Куршуна, (Севлиево, а сега живущи, въ г. Ипсала (Одрински Велаетъ) въ Турция, да се явятъ въ камарата на сѣщий сѣдия, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, слѣдъ четиримѣсеченъ срокъ, отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговарять на предъявения срещу тѣхъ искъ, отъ Христо Арнаудовъ, изъ г. Севлиево, повѣренникъ на Иванъ Станчовъ, изъ с. Куршуна Севлиево, за издавание крѣпостенъ актъ на една къща, съ дворъ купени за 272 рубли сръбьрни.

Въ случай на неявяване, въ горѣозначений срокъ, сѣдията ще постѣпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

г. Севлиево, 31 януарий 1887 год.

Мировий сѣдия: Я. Д. Харизановъ.

Секретарь: Д. Х. Татевъ.

2—(414)—3

Ломский окръженъ сѣдѣ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 492.

Ломский окр. сѣдѣ, на основание ст. 850 и 851 отъ Временнитѣ Сждебни Правила, търси отклонившии се отъ сѣдебното слѣдствие Христо Дончевъ житель на г. Ломъ, по обвинението му за злоупотрѣбление на правителствени и частни пари на сума 1022 лева и 60 стот., въ качеството си на бившии сѣдебенъ приставъ при Ломский окр. сѣдѣ, по разни изпълнителни дѣла. Казанныи Христо Дончовъ е на 28—29 годишна възраст, съ слѣдующитѣ отличителни черти: ръстъ сръденъ, възпъленъ, коса, вѣжди и мустаци руси, очи сиви-мѣтни, носъ обикновенъ, лице крѣгло чисто и пълно и брада бръсната.

Всѣки комуто е извѣстно настоящето мѣстопребивание на рѣчений обвиняемъ, е длъженъ, да извѣсти за това най-близкитѣ полицейски или административни власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да слѣдятъ както за издирянието му така също и за препращанието му въ повѣрениий менъ сѣдѣ.

г. Ломъ, 7 февруарий 1887 год.

Предсѣдательствующий: Я. С. Батуловъ.

Секретарь: Н. Иончевъ.

2—(418)—3

Ловченский окръженъ сѣдѣ.

ПРИЗОВКА

№ 405.

Ловчанский окр. сѣдѣ, съгласно съ ст. 115 п. 1 отъ Временнитѣ Сждебни Правила, призовава Махмудъ Ага Мустафовъ, бившии житель на с. Турски Изворъ,

Ловчанский окръгъ, по настоящемъ живущъ въ г. Цариградъ (Турция), да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ сѣдебната зала на истия сѣдъ въ четири-мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ деня на послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявения срещу него искъ за 14.891 грошъ и 32 пари отъ Ловчанский жителъ, Луканъ Стенчовъ, повѣренникъ на Хафузъ Саидъ Топалъ Хафузъ Ибраимовъ изъ г. Ловечъ, чрезъ Молла Мустафа Х. Юмеровъ, тоже изъ г. Ловечъ.

Въ случай, че призоваемия Махмудъ Ага Мустафовъ не се яви на горѣреченный срокъ, то сѣдътъ ще постанови съобразно съ ст. 281 п. 1 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила.

г. Ловечъ, 4 февруария 1887 год.

Председатель: В. Поповъ.

Секретарь: А. И. Вълчевъ.

2—(419)—3

Търновский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 76.

Подписаний, Ганчу Шишковъ, пом. сѣдеб. приставъ при Търновский окр. сѣдъ, на VII Дръновски участикъ, на основание исполнительный листъ № 1040, издаденъ отъ Дръновский мировой сѣдия на 8 октомврий 1886 год. въ полза на Нено Рачевъ Казакъ отъ Караваница за 3250 гроша и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 465 и 468 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ, че отъ денъ на послѣдното трикратно публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, до 31 день ще се продадатъ въ канцеларията ми въ Дръново, чрезъ наддаване долнитѣ никому незаложенни недвижими имущества, собственность на Юсеинъ Мустафовъ отъ с. Каяджикъ, живущъ въ Турция, находящи се въ Каяджикското землище, а именно: 1) нива на „Мезарлъкътъ“, около 3 дюл., съ сѣсѣди: Шарифъ Юсеиноолу, пѣтъ, дере и Геню Къневъ; 2) нива надъ „Ливадитъ“, около $\frac{1}{2}$ дюл., съ сѣсѣди: пѣтъ, Шарифъ, Юсеинъ, Неню Казакъ и Ахмедчикъ Ахмедъ; 3) нива на „Усоито“, около 3 дюл., съ сѣсѣди: Колю Казакъ, Митю отъ Междияни и Курдоолу Ахмедъ; 4) нива на „Юртлука“, около 1 дюл., съ сѣсѣди: Цвѣтъ Стойновъ, Нено Казакъ, Кара Сали и Шарифъ Юсеиноолу; 5) нива при „Видиклийската воденица“, около 5 дюл., съ сѣсѣди: пѣтъ, Нурито и мера, и 6) къща въ Каяджикъ, надъ „Джамията“ и построена на два ката — на горний катъ: соба, ашево и солдурма, на долний — одаа и двѣ мази, отъ дървенъ материалъ, стѣнитѣ ѝ изградени съ прѣти, покрита съ плочи; съ плѣвня, стѣнитѣ ѝ изградени съ камане, покрита съ плочи; съ сая построена отъ дървенъ материалъ и съ дворъ и градина около 2 дюл., съ сѣсѣди: Кеоръ Проданъ, Митю Межденченина и отъ двѣтъ страни пѣтъ, за събиране горнята сума съ разносикитѣ по изпълнението. Тия имоти първоначално сѣ обѣдени за 3450 гроша, и отъ която цифра ще почне наддаването.

Желающитѣ да купятъ това имущество, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день за да разглеждатъ формалноститѣ и наддаватъ.

г. Дръново, 28 януарий 1887 год.

Пом. сѣдебенъ приставъ: Г. Шишковъ.

2—(422)—3

Хасковский окръженъ сѣдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 339.

Хасковский окр. сѣдъ, на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Врем. Сѣд. Правила и съгласно опредѣленияго му № 85, станало въ распорѣдителното засѣдание на 4-й т. г., търси отклонивши се отъ предварителното слѣдствие Исмаилъ Алиевъ, жителъ отъ с. Бей-Бунаръ (Харманл. околия), живущъ въ с. Пандаджикъ, сѣща околия, Хасковский окръгъ, обвиняемъ въ кражба съ насилие.

Отличителнитѣ бѣлези на рѣченний Исмаилъ Алиевъ сѣ: ръстъ високъ, вѣжди и очи черни, носъ срѣденъ, уста обикновени, мустаци срѣдни и черни, брада нѣма, лице пълно и възраст 35 годишенъ.

Помѣнатия сѣдъ умолява всѣкого, който би знаелъ мѣстонахождението на рѣченний Исмаилъ Алиевъ, да го съобщи на най-близкитѣ полицейски власти, а тия послѣднитѣ сѣ длъжни да го представятъ по установенный редъ въ сѣдътъ.

Хасково, 9 Февруарий 1887 г.

Председатель: А. Поповичъ.

Секретарь: П. Д. Геновъ.

2—(445)—3

Бургаский окръженъ сѣдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 509.

Бургаский окр. сѣдъ, съгласно съ ст. 850 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявява за знание, че търси отклонивши се отъ предварителното слѣдствие Мехмедъ Муссоглу Хаджи Курдооглу изъ с. Добралъ (Карн. околия), обвиняемъ въ умышленно нараняване Османъ Мустафова изъ с. Валиде-Еникюй, сѣща околия, съ слѣдующитѣ отличителни черти: ръстъ срѣденъ, на 25 годишна възраст, очи кестаневи, мустаци малки и коса черна, облѣченъ съ потури и къса абичка отъ сива аба и фесъ съ сарѣкъ.

Всѣкой, който би узналъ мѣстожителството на горѣпоменатия, е длъженъ да извѣсти това на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го хванатъ и представятъ въ сѣда.

г. Бургасъ, 12 февруарий 1887 г.

Председатель: Т. Миковъ.

Секретарь: М. Ангеловъ.

2—(447)—3

Варненский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 101.

Сѣдебния приставъ при Варн. окр. сѣдъ, на I Варненский град. участъкъ, има честь да извѣсти интересующитѣ се, че на основание исполнительный листъ №. 1393, издаденъ отъ Варн. окр. сѣдъ на 10-й мартъ 1884 год., въ полза на Дуду Азизова претивъ Декрануй Хайрабетова, за около 10,440 гроша ще продава съ наддавање, слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, въ канцелярията си съгласно ст. ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, слѣдующитѣ имущества, принадлежащи на отвѣтната страна, а именно: една къща въ г. Варна, II участъкъ, №. 955, двуетажна, въ горния етажъ има три стаи и едно салонче, а въ долния етажъ има двѣ стаи, отъ които едната е недоправена и едно салонче. Дворъ има около 80 □ аршина. Къщата е направена съ тухли, постлана съ дъски и покрита съ керемиди. Между съседитѣ: М. Х. Саркизиянъ, П. Дели Миховъ, Хайрабетовитѣ наслѣдници и пѣтъ. Продавѣта ще почне отъ опѣнката ѝ, която е 3000 лева.

Горното имущество не е заложено никому, а ще се продаде за удовлетворение искътъ на истцата.

Желающитѣ да купятъ това имущество, могатъ да се явяватъ на справка въ канцелярията ми всѣкий день, исключая неприсѣтственитѣ дни.

Варна, 6 февруарий 1887 г.

Сѣд. приставъ: К. Ранковъ.

2—(450)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 87.

Подписанный, К. Луковъ, пом. сѣд. приставъ при Варн. окр. сѣдъ на Варн. окол. участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ № 8574, издаденъ отъ сѣдъ и съгласно ст. ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Врм. Сѣд. Правила, обявявамъ, че въ продължение на 31 день отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“, въ канцелярията ми въ г. Варна, ще продавамъ на публиченъ търгъ доловложенитѣ недвижими имущества, принадлежащи на ж. изъ с. Инджи-Кьой (Варн. околия), Ахмеда Мехмедовъ Куроглу, а именно:

1) една бахча (градина), около 50 увр., включая чарътъ и неработеното до нея мѣсто, находяща се въ с. Инджи-Кьой, съ съседъ: пѣтъ, къщата и дворътъ на отвѣтника, къщата на Алия Хасановъ и айла, опѣнена за 15,000 гроша;

2) единъ ханъ, състоящъ се отъ 3 здания; първото: отъ единъ дюгенъ, стая и кафене, постройка дървена, покривъ керемиденъ; второто: отъ дамъ и стая, постройка и покривъ сѣщи и третото: саманлъкъ, постройка и покривъ сѣщи. Всички въ единъ дворъ, отъ около 3 увр., находящъ се въ землището на сѣщото село, на шосето Варна—Шуменъ, съ съседъ: Карагюрскитѣ пѣтъ, шосето и долъ, опѣненъ за 12,500 гроша;

3) една нива около 30 увр., въ сѣщото землище, срещу горний ханъ, съ съседъ: долъ, шосето, пѣтъ и нивитѣ на отвѣтника, опѣнена за 1,500 гроша;

4) една воденица съ единъ камъкъ, постройка каменна, покривъ керемиденъ съ дамъ и стая и принадлежащитѣ къмъ нея 2 кила ниви, находяща се въ землището на с. Емирлери, Бѣл. община, Варн. околия, на рѣката „Арами-Дере“, извѣстна подъ името „Кара-Ачъ-Дермени“, опѣнена за 6,500 гроша;

5) една воденица съ единъ камъкъ, съ дамъ, покривъ постройка сѣщи и принадлежащитѣ къмъ нея 4 уврата ниви, находяща се въ сѣщото землище, на сѣщата рѣка, извѣстна подъ името „Сулакъ-Дермени“, опѣнена за 1,000 гроша;

6) една воденица съ единъ камъкъ, съ дамъ, постройка и покривъ сѣщи, въ сѣщото землище, на сѣщата рѣка, извѣстна подъ името „Пещере-Дермене“ опѣнена за 6,500 гроша.

Забѣлѣжка: И тритѣ воденици долапъ.

Горнитѣ имущества не сѣ заложени и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Гарабета Каспаровъ, повѣренникъ на Мурада Хаджи Саркизияновъ, искъ състоящъ се отъ 500 лири турски, лихвитъ имъ отъ 5-й септемврий 1886 г., сѣдебни разноски 726 лева и разноситѣ по изпълнението.

Желающитѣ да купятъ горнитѣ имущества, могатъ да виждатъ всички книжа по продажбата, всѣки присѣтственъ день часа отъ 9—12 сутринъ и отъ 2—5 слѣдъ обѣдъ.

Варна, 7 февруарий 1887 г.

Пом. сѣд. приставъ: К. Луковъ.

2—(451)—3

Куртъ-Бунарский мировий сѣдия.

ПРИЗОВКА

№ 922.

Куртъ-Бунарский мировий сѣдия, съгласно ст. 115 п. 2-й отъ Врм. Сѣд. Правила, призовава Яхия Кара-Мехмедовъ, бивший жит. на с. Кара-Пелитъ, а сега живущъ въ с. Хамдие-демяръ-дере, Керементи Казасъ (Мало-Азийска Турция), да се яви въ сѣдебната стая на сѣдилището лично или чрезъ повѣренникъ, въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ трикратното обзародване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на предъявения срещу него искъ отъ Цвѣтко Славовъ, ж. въ с. Кара-Пелитъ, за снабдяване съ крепостни актове Славова, по продаденитѣ си нему недвижности, въ с. Кара-Пелитъ или да му възвърне стойността имъ 656 лева.

Въ случай на неявяване, дѣлото ще се рѣши съгласно чл. 115 отъ гражд. мир. сѣдопроизводство.

с. Куртъ-Бунаръ, 28 януарий 1887 г.

Мир. сѣдия: С. Грамадовъ.

Секретарь: В. С. Огняновъ.

2—(456)—3

Разградский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 269.

Подписанный, Петръ Попъ Стамовъ, пом. сѣд. приставъ на II-й участъкъ при Разгр. окр. сѣдъ, на осно-

вание изпълнителний листъ, издаденъ отъ Разгр. мир. сѣдия на 19 августъ 1886 год. подъ № 8413, за въ полза на Сюлюманъ Османовъ отъ с. Сазскѣж, противъ Яшаръ Ститой отъ Разградъ и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456 и 465 отъ Врем. Сѣд. Правила, обявявамъ за всеобщо знаение, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продаватъ на публиченъ търгъ слѣдующитѣ недвижими имущества принадлежавши на длъжника, за срещу издължение дългътъ му отъ 40 л. т. заедно съ лихвата имъ и разноситѣ: 1) една къща, находяща се въ с. Голѣмо Ново, съ съседни страни: дере, път, Шабанъ Хасановъ и Мустафа Мустафовъ; 2) нивъ, називаема „Дживаръ Тарла“, 10 уврата, съ съседни страни: път, дере и Халилъ Мустафовъ и др. недвижими имущества всичко 22 парчета ниви, 6 парчета ливади и 2 парчета лозя, находящи се въ мѣстността на с. Голѣмо Ново, околия Поновска, окр. Разградский.

Горѣозначенитѣ имущества сѣ свободни отъ залогъ и сѣ оцѣнени отъ взыскателя нивитѣ увр. по 2 руб., ливадитѣ и лозята по 3 рубли увр., къщата 2000 гр.

Ако нѣкой желае да вземе участие въ предметний търгъ, може катадневно да преглежда книгата по тая продажба, съ исключение на официалнитѣ празнични дни въ канцелярията ми.

Пом. сѣд. приставъ: П. Стамовъ.

2—(464)—3

Пловдивский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 194.

Подписаний, пом. сѣдеб. приставъ при Пловдивский окр. сѣдъ, на основание исптлн. листъ подъ № 218, отъ Пловдивский окр. сѣдъ, издаденъ въ полза на Михаилъ Добревъ, ж. отъ г. Пловдивъ, противъ Атанасъ Трифоновъ, отъ сѣщия градъ, за искъ състоящъ се отъ петдесетъ лири турски съ лихвитѣ имъ и 33 лева и 20 ст. и др. и съгласно ст. ст. 452, 454 и 465 отъ Вр. Сѣдебни Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день ще се продава съ наддавание на публиченъ търгъ недвижимото имущество на отвѣтн. Атанасъ Трифоновъ, а именно: половината отъ къщата находяща се въ Х. Оджа Румланъ, улица „Александрова“, 1 часть отъ г. Пловдивъ, съ съседни къщитѣ на: Филивъ Станимакалията, Атанасъ Трифоновъ, джамия и път; къщата направена отъ тухленъ материялъ, послана съ дѣски, на два етажъ, състои отъ 4—5 отдѣления, измазана съ киречъ и боя, дължина около 10 метра, широчина 7 метра, покрита съ керемиди, първоначална цѣна за (половината) шестдесетъ лири турски.

Желающитѣ да купятъ това имущество могатъ всѣки день, съ исключение на неприжтственитѣ, да наддаватъ отъ 8½—12 часѣтъ предъ обѣдъ и отъ 2—5 слѣдъ обѣдъ отъ деньтъ на откривание продажбата на които ще бѣдатъ достѣпни всичкитѣ книжа по тия продажба.

г. Пловдивъ, 5 февруарий 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: П. Кожухаровъ.

2—(421)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 153.

Подписаний, Ар. Г. Гарговъ, пом. сѣдебний приставъ при Пловдивский окр. сѣдъ на V Сърнено-Горский участкъ, на основание изпълнителний листъ № 99, издаденъ отъ Пловдивский окр. сѣдъ, изпълнителната формула № 76, положена върху рѣшението № 42, издадено отъ бившето Пловдивско окр. гражданско сѣдилище въ полза на Михалаки Малвади, отъ г. Пловдивъ, противъ наслѣдницитѣ на Махмудъ Бей Мустафовъ, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 460, 461, 462, 464 и 465 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до тридесетъ и единъ день ще да се продава на публиченъ търгъ недвижимото имущество на отвѣтниковитѣ наслѣдници (Зехра, Айше и Хатидже Махмудъ Бѣеви и Хурие Шерифъ Бѣева), а именно: една нива називаема „Ясака“, състояща се отъ четиредесетъ и два уврата, находяща се въ землището на селото Ине-Бекча, въ мѣстността „Бахче Аркасѣж“, и окръжаваща се съ съседни: Ине-Бекчиската рѣка, път за Пловдивъ, нивата на Михалаки Малиади, корията на умрѣлий Махмудъ Бей и нивата на Абдулъ Джелиловъ, оцѣнена първоначално за тридесетъ лева уврата.

Описаното горѣ имущество е собствено на отвѣтниковитѣ наслѣдници и не е нито подъ залогъ, нито подъ запоръ отъ друго лице.

Продажбата почва отъ първоначалната оцѣнка.

Желающитѣ да купятъ това имущество или наддаватъ върху него нека заповѣдатъ въ канцелярията ми въ г. Брѣзово, всѣки день освѣтъ неприжтственитѣ дни отъ 8—12 сутринята и отъ 1—5 часа вѣчерята, гдѣто ще бѣдатъ достѣпни всѣкому книгата относително горната продажба.

г. Брѣзово, 5 февруарий 1887 год.

Пом. сѣдеб. приставъ: Ар. Г. Гарговъ.

2—(430)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 158.

Подписаний, Ар. Г. Гарговъ, пом. сѣдеб. приставъ при Пловдивский окр. сѣдъ на V Сърнено-Горский участкъ, на основание изпълнителний листъ № 13, издаденъ отъ Пловдивский окр. сѣдъ въ полза на Ишца Адрити, отъ г. Пловдивъ, противъ Х. Османъ Х. Моллаоглу, тоже отъ г. Пловдивъ, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 460, 461, 462 и 465 отъ Вр. Сѣдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето обявление въ „Д. Вѣстникъ“, и до тридесетъ и единъ день ще да се продава на публиченъ търгъ единъ водениченъ камакъ съ всичкитѣ му принадлежности отъ една воденица състояща се отъ шестъ камака и находяща се въ землището називаемо „Севишлийско“, подъ селото Муртатлий и който камакъ принадлежи на отвѣтника Х. Османъ Х. Моллаоглу, отъ г. Пловдивъ. Горѣописаний водениченъ камакъ е собствѣнъ на отвѣтника и не е нито подъ залогъ нито подъ запоръ, а ще се продава за удовѣтворение иска на ишца Ишца Адрити, състоящъ се отъ 11 лири, лихвата имъ отъ 4 мартъ 1296 год. до исплащанieto, сѣдебнитѣ разноси и разноситѣ по изпълнението.

Продажбата почва отъ първоначалната оцѣнка която е четаредесетъ лири турски.

Желающитѣ да купятъ този водениченъ камакъ съ всичкитѣ му принадлежности, или же да наддаватъ върху него могатъ да се явятъ въ канцелярията ми въ гр. Бръзово всѣки день, освѣнъ неврисѣтственнитѣ дни, отъ 8—12 часа сутрѣнъта и отъ 1—5 часа вечеръта, гдѣго ще бѣдатъ достъпни всѣкому книжката относително горната продажба.

г. Бръзово, 6 февруарий 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Ар. Г. Гарговъ.

2—(431)—3

Еленский мировий сѣдия.

ПРИЗОВКА

№ 1971.

Еленский мировий сѣдия, на основание ст. 115 п. 3 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Ивана, Русся и Юрдана Колеви Сантурджиеви, жители на гр. Елена, а по настоящемъ живущи въ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ въ Еленското мирово сѣдилище, лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, послѣ шесть мѣсеци отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ по заявения срещу тѣхъ искъ отъ брата имъ Христо Колевъ Сантурджиевъ, ж. изъ гр. Елена за 1.806 гроша.

Въ случай на неявяванието имъ ще се постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражд. мир. сѣдопроизводство.

Мировий сѣдия: Д. Карагѣозовъ.

2—(428)—3

Секретаръ: Д. Тасевъ.

ПРИЗОВКА

№ 1972.

Еленский мировий сѣдия, на основание ст. 115 п. 3 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Юрдана Колевъ Сантурджиевъ, житель на гр. Елена, а по настоящемъ живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство да се яви въ Еленското мирово сѣдилище, лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, послѣ шесть мѣсеци отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря по заявения срещу него искъ отъ брата му Христо Колевъ Сантурджиевъ, ж. изъ гр. Елена, за 870 гроша.

Въ случай на неявяванието му ще се постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражд. мир. сѣдопроизводство.

Мировий сѣдия: Д. Карагѣозовъ.

2—(429)—3

Секретаръ: Д. Тасевъ.

Видинский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 216.

Подписания сѣдеб. приставъ при Видинский окр. сѣдъ И. С. Геновъ. на основание испъл. листъ № 78, издаденъ отъ Видин. окр. сѣдъ въ полза на Н. Цановъ, отъ г. Видинъ. повѣренникъ на Цона Илиевъ, отъ гр. Руссе, срещу Ив. Балява, отъ гр. Видинъ, за 3.200

лева, лихвитѣ и разноскитѣ и съгласно ст. ст. 452, 454, 456, 457, 461 и 465 отъ Врем. Сѣдебни Правила, обявявамъ съ настоящето си, че слѣдъ троекратното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“, въ расстояние на 31 день ще се продава предъ канцелярията ми слѣдующето принадлежаще на длѣжника недвижимо имущество:

1) половина отъ една къща находяща се въ г. Видинъ, ул. Николаева подъ № 763, между съседи: Лезеръ Алшехъ, Мехмедъ Ефенди, Такиджи Таиръ, Саздо Шулевъ, вакуфский дюкянъ, отъ втора и трета страна път и отъ четвърта Хасавъ Реизъ. Къщата се състои отъ двѣ отдѣлни отдѣления, а е направена отъ простъ материялъ и покрита съ керемиди, едното отдѣление се състои отъ единъ салонъ, една стая голѣма, двѣ малки стаи, една кухня, единъ килеръ, единъ коридоръ и една пивница. Другото отдѣление се състои отъ двѣ стаи, джамлъкъ (язлъкъ) и едно малко коридорче. Въ двора на тѣзи двѣ отдѣления се намиратъ: една готварница покрита съ керемиди, два килера и надъ тѣхъ една отлукана, покрита съ керемиди, килеретѣ сѣ направени отъ простъ материялъ, а отлуканата отъ дъски. Половината къща се оцѣни за 1.000 лева.

Проданъта ще почне отъ оцѣненнето.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ всѣки день въ канцелярията ми, освѣнъ праздничитѣ, за да наддаватъ.

г. Видинъ, 10 февруарий 1887 год.

Сѣдеб. приставъ: И. С. Геновъ.

2—(437)—3

Трънський мировий сѣдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

№ 16.

Въ името на закона, Трънський мировий сѣдия въ публичното си сѣдебно засѣдание на 1887 год. януарий 29, като разглѣда гражданското дѣло подъ № 254, по описѣтъ на 1886 год. заведено по искѣтъ на Цвѣтко М. Тошковъ, отъ г. Трънъ, противъ Таса Наумовъ, македонецъ отъ гр. Охридъ (Турция), а сега живущъ въ г. Нишъ (Сърбия), за 4.317 гроша.

Слѣдъ като доказа ищеца искѣтъ си, съ рѣдовна тефтерна смѣтка и свидѣтели.

То на основание чл. чл. 48, 49, 61, 100, 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

опредѣли:

Осѣжда Таса Наумовъ, македонецъ отъ гр. Охридъ (Турция), а сега живущъ въ г. Нишъ (Сърбия), да заплати на Цвѣтко М. Тошковъ, отъ гр. Трънъ, 4.317 гроша по тефтеръ и 70 лева разноси за публикуване призовка и резолюцията въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Осѣжда сѣшня да заплати на свидѣлитѣ Гига Колевъ Кузмовъ, Кирко Гмитровъ, Андонъ Китановъ, Аница Йочева и Тома Колевъ по два лева за отвлечение отъ занятие.

Настоящото задочно рѣшение е неокончателно и подлежи на апелационно обжалване предъ Трънський окр. сѣдъ въ двѣнеделенъ срокъ слѣдъ трикратното публикуване настоящата резолюция въ „Дър. Вѣстникъ“.

Мировий сѣдия: Н. Ивановъ.

2—(444)—3